

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0235/2007

15.6.2007

RAPORT

ELi tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses
(2006/2299(INI))

Transpordi- ja turismikomisjon

Raportöör: Willi Piecyk

Arvamuse koostajad:

Satu Hassi, keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon

Struan Stevenson, kalanduskomisjon

(*) Komisjonidevaheline tõhustatud koostöö – kodukorra artikkel 47

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	27
KESKKONNA-, RAHVATERVISE- JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS (*)30	30
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	39
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	44
KALANDUSKOMISJONI ARVAMUS (*)	50
MENETLUS	58

(*) Komisjonidevaheline tõhustatud koostöö – kodukorra artikkel 47

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi tulevase merenduspoliitika kohta: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses (2006/2299(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Komisjoni rohelist raamatut "Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses" (KOM(2006)0275),
  - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 299 lõiget 2;
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse transpordi- ja turismikomisjoni raportit ja keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A6-0235/2007),
- A. arvestades, et mered ja ookeanid annavad oma kaugeimate piirkondadega suure panuse ELi geograafilisse suurusesse ja jõukusesse, andes ELile 320 000 km ulatuses rannikualasid ning olles seotud kolmandiku ELi elanikkonna kodupaigaga, kaasa arvatud 14 miljonit saartel elavat inimest;
- B. arvestades, et meretööstus ja -teenused annavad ilma toorainet arvesse võtmata 3-6% ja rannikualad kokku 40% Euroopa SKTst; arvestades, et 90% Euroopa Liidu väliskaubandusest ja 40% sisekaubandusest toimub veeteid pidi ning Euroopa Liidule kuulub 40% kogu maailma laevastikust;
- C. arvestades, et Lissaboni strateegia kohaldamine merenduspoliitika valdkondadele ei puuduta ainult konkurentsivõime parandamisega seotud eesmärgi, vaid peab mõjutama ka strateegia teisti sambaid, näiteks muutma ELi merendusega seotud tööhõive jätkusuutlikumaks ja kvaliteetsemaks;
- D. arvestades, et Euroopa meresid ja ookeane läbivad mitmed suured transpordikoridorid, mille kaudu liigub märkimisväärne osa transpordikogustest; arvestades, et ookeanidel ja meredel on ülemaailmse mahu osas ikka veel olulist potentsiaali; arvestades, et meredel ja ookeanidel ei ole seega ainult oluline keskkonnanalane, vaid ka sotsiaalne ja majanduslik väärtus;
- E. arvestades, et laevandus on vastutav umbes 4% CO₂ heitkoguste eest kogu maailmas, mis teeb umbes 1000 miljonit tonni, ning et Kyoto protokoll ei hõlma merendustegevusest tulenevaid heitkoguseid; arvestades, et Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) uurimuse kohaselt suurenevad merendustegevusest tulenevate kasvuhooonegaaside heitkogused 2020. aastaks enam kui 70% võrra; arvestades, et lisaks CO₂-le heidavad laevade pardal kasutatavad jahutussüsteemid igal aastal keskkonda suuri koguseid teisi kasvuhooonegaase;

- F. arvestades, et paljudes merendusega seotud tegevusvaldkondades on paremate tulemuste põhjuseks laevandusalased innovaatilised ideed; arvestades, et Euroopa Liidu laevaehitustööstus oma laialdase tarnijate ja teenusepakkujate võrgustikuga on maailmamastaabis uuendusliku meretehnika taga peituv edasiviiv jõud;
- G. arvestades, et laevandus toodab tonnmiili kohta vähem kasvuhoonegaase kui mis tahes teine transpordiliik ning tehnoloogia areng muudab seda sektorit üha tõhusamaks; arvestades, et on olemas kindel poliitiline soov edendada laevandust, kuna see on üks võimalus vähendada kaubavedude põhjustatavaid kasvuhoonegaaside heitkoguseid;
- H. arvestades, et ÜRO keskkonnaprogrammi hinnangute kohaselt põhjustab umbes 80% merereostusest maismaalt pärit heitvesi;
- I. arvestades, et laevandus on vastutav ka suurtes kogustes mitmesuguste heitvete merreheitmise eest, sealhulgas tankerite pesemise, laevaköövide, pesupesemise ja sanitaartehnika heitvesi, ballastvesi ja juhuslik naftaheide tegevuse käigus; arvestades, et laeva käituse käigus tekib ka erinevaid tahkeid jäätmekoguseid, millest ainult väike osa antakse ära sadamate jäätmekoguste vastuvõtu seadmetesse, suurem osa aga põletatakse merel või heidetakse lihtsalt üle parda;
- J. arvestades, et suured laevad kannavad nüüd oma tegevuseks pardal kaasas suurtes kogustes punkrikütust ning et õnnetusjuhtumi või intsidendi korral võib see kütus põhjustada ja on põhjustanud märkimisväärset keskkonnakahju, mida on raske heastada;
- K. arvestades, et ametlikel hinnangutel on ligi 80% merel toimuvatest õnnetustest põhjustatud otseselt inimlikust eksimusest;
- L. arvestades, et mõned liikmesriigid, näiteks Kreeka ja Saksamaa, on juba kehtestanud miinimumkvoodid Euroopa meremeestele laevadele alates teatud suurusest, et hoida oskusteavet riigis;
- M. arvestades, et praegu demonteeritakse enamik suuri laevu nende eksploatatsiooni aja lõppedes arengumaades vastuvõetamatutes sotsiaalsetes ja keskkonnatingimustes, ning et enamasti rikutakse nende laevade müümise ja väljapoole Euroopat Baseli konventsiooni (ohtlike jäätmekoguste üle piiri viimise ja kõrvaldamise kontrolli kohta), mille kohaselt nende laevade kui ohtlike jäätmekoguste eksport on keelustatud;
- N. arvestades, et merevee tase on tõusnud, ohustades rannikuvööndeid, elanikkonda ja tööstusharusid, nagu näiteks rannikuturism;
- O. arvestades, et mere ja rannikuga seotud tegevuste mitmekesisus nõuab liikmesriikidelt ja nende ametivõimudelt paindlikku ruumilist planeerimist;
- P. arvestades, et EL on maailmas juhtival kohal teiste liiklusvahendite saasteainete heitvete piiramise poolest ning et see on aidanud Euroopa Liidu tööstusel tõusta ülemaailmseks liidriks innovatsiooni vallas, samuti seda, et Euroopa Liidu tööstuse tulevikku saab pikemas perspektiivis kindlustada ainult innovatsiooni abil;
- Q. arvestades, et Euroopa Liidus on mitmeid agentuure, nagu Euroopa Meresõiduohutuse

Amet (EMSA), Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuur (FRONTEX), kalandusagentuur ja keskkonnaagentuur, millel on merendusega seonduvaid ülesandeid, ning et nende vahel ei toimu ilmselgelt mingit ametlikku vahetust;

- R. arvestades, et merekiirteed kuuluvad alates 2004. aastast TEN transpordivõrgu 30 prioriteetseima projekti hulka, kuid selles osas on väga vähe edasi liigutud;
- S. arvestades, et ookeanid ja mered on aluseks kogu elule maakeral ning etendavad olulist osa kliimamuutuses; arvestades, et nende ressursside kaitsmine ja säästev hoidmine peaks olema integreeritud merenduspoliitika oluline eesmärk; arvestades, et veerand kalavarudest meredes on ohustatud, sellest veerandist 17% on ülepüütud ja 7% suuresti kahanenud, ainult 1% on aeglaselt taastumas, ning arvestades, et 52% kalavarudest on niivõrd ülepüütud, et nende arvukuse kasv ei ole enam võimalik ja teadlased hoiatavad, et kutseline kalapüük võib sajandi keskpaigaks (2048) kokku variseda;
- T. arvestades, et kalandus on tugevasti reguleeritud majandussektor ning seetõttu on vaja meetmeid, mis kindlustaksid, et määruused ja eeskirjad annaksid häid tulemusi ja tekitaksid head tava; arvestades, et säästvuse saavutamiseks tuleb arvesse võtta mitmesuguseid kalavarude seisundit mõjutavad tegureid, nagu näiteks kliimamuutus, röövloomad, reostus, nafta ja gaasi otsimine ja puurimine, avamere tuuleelektrijaamad, liiva ja kruusa kaevandamine;
- U. arvestades, et kahekümne aasta pärast on ELi kalandussektor teinud läbi muutuse välistegurite tõttu nagu kliimamuutus ja inimtegevus, ning arvestades, et tõendid sellise muutuse kohta on Põhjamere tursa puhul juba ilmsed, on ülimalt oluline võidelda tõhusalt kliimamuutuse põhjustega;
- V. arvestades, et mered ja ookeanid etendavad juhtivat rolli energiatootmises alternatiivsetest allikatest ning suurendavad energiavarustuse kindlust;
- W. arvestades, et tuleb tunnistada Euroopa kaugeimate piirkondade ja saarte eripäraseid probleeme, mis on seotud ebaseadusliku sisserände, loodusõnnetuste ja transpordiga, samuti nende panust bioloogilisse mitmekesisusse;
- X. arvestades, et suur osa Euroopa Liidu välispiirist on merepiir ning selle valve ja kaitse nõuab mereäärsetelt liikmesriikidelt suuremaid kulutusi;
- Y. arvestades, et Vahemeri ja Must meri piirnevad ELi liikmesriikide ning kolmandate riikidega, viimaste käsutuses aga on vähem ressursse keskkonnareeglite, turva- ja ohutusmeetmete rakendamiseks;
- 1. tervitab komisjoni rohelist raamatut „Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa visioon ookeanidest ja meredest” ning toetab integreeritud lähenemist merenduspoliitikale, milles pööratakse esimest korda tähelepanu sellistele merenduspoliitika valdkondadele nagu laevatehased, laevandus, laevandusohutus, turism, kalandus, sadamad, merekeskkond, teadusuuringud, tööstus, ruumiline planeerimine jm ning nende omavahelistele seostele; näeb selles Euroopa Liidu ja liikmesriikide jaoks võimalust arendada tulevikku suunatud merenduspoliitikat, mis oleks arukas

kombinatsioon merekeskkonna kaitsmisest ja mere innovaativisest, targast kasutamisest, tagades samas merenduspoliitika lähtumise säästvuse põhimõttest; usub, et Euroopa Liidul on võimalus saada innovaativise ja säästva merenduspoliitika eestvedajaks ning et selleks tuleb liikmesriikidel tegutseda ühise eesmärgi nimel; märgib, et Euroopa Parlament hindab edaspidi iga eesistujariiki tema panuse järgi merenduspoliitika edendamisse;

2. tervitab merenduspoliitikat, mis kutsub ühendama merendusega seotud poliitikavaldkondi, tegevusi ja otsuseid ning mis edendab paremat kooskõlastamist, suuremat avatust ja tõhusamat koostööd kõikide osaliste vahel, kelle tegevus mõjutab Euroopa meresid ja ookeane;
3. märgib, et kandes vastutust ELi ühiseid meresid puudutavate poliitikavaldkondade ja tegevuste eest, peaksid liikmesriikide valitsused, piirkondlikud ja kohalikud ametivõimud, kõikide tasandite juhtkonnad püüdlema paremini kooskõlastatud lähenemise poole, tagades, et merendusega seotud tegevusaladel võetaks täiel määral arvesse nende mitmesuguseid vastasmõjusid;
4. toetab ideed siduda Euroopa merenduspoliitika Lissaboni strateegiaga, et aidata kaasa majanduskasvu edendamisele ja töökohtade loomisele säästval viisil, teaduslikest andmetest lähtuvalt; rõhutab meretranspordi tähtsust transpordi mahu ja majandusliku mõju osas; julgustab komisjoni vaatama olemasolevaid õigusakte uuesti läbi komisjoni parema õigusloome algatuse ja Lissaboni strateegia vaimus ning kontekstis; rõhutab, et komisjon ja liikmesriigid peaksid esmatähtsaks pidama olemasolevate õigusaktide paremat rakendamist ja edendamist; juhib tähelepanu Euroopa lisaväärtusele praktilistes algatustes, näiteks algatus parema kooskõlastamise ja koostöö osas liikmesriikide vahel, et vältida võimalikku topelttööd või vasturääkivusi;

Kliimamuutus kui merenduspoliitika suurim probleem

5. arvestades käimasolevaid arutelusid kliimamuutuse üle ja valitsustevahelise kliimamuutuste rühma neljanda kliimaaruande esimesi publitseeringuid, rõhutab, et kõik osalised peavad mõistma, et juba ammu on saanud aeg tegutseda ning et ühendusel on jäänud vaid 13 aastat kliimakatastroofi ärahoidmiseks uute tehnoloogiate kasutamisega; märgib, et vastavalt raportile puudutavad konkreetsed stsenaariumid mereveetaseme tõusu, mis on eriti laastava mõjuga mereriikidele, kuumalaineid, üleujutusi, tormi, metsatulekahjusid ja põudasid üle kogu maailma; rõhutab, et on olemas potentsiaalne kliimapõgenike probleem ja teised rahvusvahelist julgeolekut puudutavad probleemid, mis tulenevad võimalikest vaidlustest ühiste ressursside üle;
6. rõhutab, et EL peab etendama kliimamuutuse vastases võitluses juhtivat ja suunavat rolli; rõhutab, et ühendus peaks kasutama oma tugevust teadusuuringutes ja innovatsioonis, võtma endale eestvedaja rolli ning tegutsema rahvusvahelisel tasandil otsustavalt;
7. rõhutab, et maismaa ja avamere tuuleenergia omab väga märkimisväärset arengupotentsiaali ja võib oluliselt kaasa aidata kliimakaitsele, kutsub seetõttu komisjoni üles tegutsema ja asutama tuuleenergia sektisooni või koordineerimisüksuse ja käivitama tuuleenergia tegevusplaani;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et kliimamuutus on reaalsus; rõhutab, et Euroopa

merenduspoliitikal peab olema oluline osa kliimamuutuse vastases võitluses vähemalt kolmes poliitikavaldkonnas: esiteks tuleb drastiliselt vähendada laevade heitmeid, nagu CO₂, SO₂ ja lämmastikoksiid; teiseks tuleb hoolikalt hinnata laevanduses heitkogustega kauplemise võimalikkust; kolmandaks tuleb laevanduses kasutusele võtta taastuvad energiavarud, nagu tuule- ja päikeseenergia, ning nende kasutamist edendada;

9. väljendab muret seoses aruannetega, mille kohaselt on merendusest pärinev süsinikdioksiidi heide esialgselt arvatust kõrgem, moodustades kuni 5% heite üldkogusest, ja see kasvab prognooside kohaselt järgmise 15–20 aasta jooksul 75% võrra, kui ei võeta vastumeetmeid; juhib tähelepanu, et kasvuhoonegaaside heide kalalaevadelt on märkimisväärne; märgib, et IMO raames kõnealuses küsimuses edusammud puuduvad, hoolimata Kyoto protokollis kümme aastat tagasi antud volitustest; nõuab tungival, et komisjon teeks õigusloomega seotud ettepaneku, et tõhusalt vähendada merendusest pärinevat kasvuhoonegaaside heidet ja võtaks merendussektori rahvusvahelistesse kliimakonventsioonidesse lülitamiseks otsustavaid meetmeid;
10. tunnistab, et merendusstrateegia on merenduspoliitika keskkonnasambaks, poliitikad peavad olema üksteist täiendavad, tagamaks ELi lähenemise kooskõla; tunnistab, et süsinikdioksiidi ladustamine merepõhja alustes geoloogilistes struktuurides võib moodustada osa kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise meetmete kogumist, ja kustub üles looma selget õiguslikku ja reguleerivat raamistikku kõnealuse tehnoloogia kasutamiseks;
11. rõhutab, et saarte ja rannikualade arengu jaoks on ülimalt oluline kehtestada kvantiteedipiirangud fosfori ja lämmastiku heitkogustele Läänemeres, arvestades asjaolu, et mere seisund on turismi ja sellega seotud ettevõtluse jaoks põhilise tähtsusega; on vaja selget ja kergesti mõistetavat eeskirjade kogu ning juhendit, kus oleks arusaadavalt selgitatud algatusi ja nende tagajärgi;
12. olles mures kliimamuutuse mõju pärast mereökosüsteemidele ka kliima kaitsmise positiivseimate võimalike lahenduste korral, kutsub pöörama vajalikku tähelepanu merekeskkonna erilisele tundlikkusele kliimamuutusest tulenevate teiste tegurite suhtes; nõuab, et merendustegevuse põhjustatud kasvuhoonegaaside heitkoguseid tuleks kiiresti tõhusate meetmetega piirata, näiteks arvata meretransport saastekvootidega kauplemise alla ja kasutada laevade liikumapanemiseks rohkem taastuvaid energiaallikaid;
13. nõuab, et kõikide linnaalade, tööstuspiirkondade, sadamate ja väikesadamate, puhkealade jne arendamise planeerimisel ühenduse pikal rannikul tuleb selgelt arvesse võtta kliimamuutuse tagajärgi ja sellega seotud meretaseme tõusu, samuti üha sagedasemaid ja üha tugevamaid torme ning suurenevat lainekõrgust; nõuab, et rannikualadele ei ehitataks uusi tuumarajatisi;
14. peab väga tähtsaks varajase hoiatamise süsteemide arendamist Atlandi ookeani rannikul, mida võivad ohustada tsunamid;
15. usub, et seetõttu on tähtis koordineerida merendusstrateegia tegevuskavade koostamise ajakava oluliste programmidega ELi tasandil, näiteks ELi struktuurifondidega, et saavutada suurim võimalik kasu olemasolevate programmidega koordineerimisest; on seetõttu arvamisel, et tegevuskavad tuleks koostada hiljemalt 2012. aastaks, et hõlbustada

koordineerimist struktuuriprogrammide koostamisega alates 2014. aastast; rõhutab, et koordineerimine ELi põllumajandusfondiga on eriti tähtis nende piirkondade puhul, kus põllumajandusest pärineb oluline osa merre sattuvast heitest;

Parem Euroopa meretransport paremate Euroopa laevadega

16. rõhutab, et meretransport on oluline osa ülemaailmsest majandussüsteemist ning et kaupade transport laevaga on praegu kõige vähem keskkonda kahjustav transpordiviis; leiab siiski, et ka laevatransport põhjustab märgatavat keskkonnakahju ja seepärast on oluline saavutada säästev tasakaal keskkonnakaitse ja Euroopa merede majandusliku kasutamise vahel, seejuures peab kindlasti prioriteediks olema säästvuse tagamine; kutsub komisjoni üles (tulevasi) merendus- ja sadamapoliitika algatusi koostades seda tasakaalu kindlustama;
17. rõhutab, et meretranspordi kui säästva transpordiviisi edendamine eeldab sadamate ja sadamapiirkondade arendamist ning laiendamist; märgib, et elupaikade¹ ja loodusliku linnustiku² direktiivid võtavad arvesse ainult selle võimalikke negatiivseid mõjusid kohalikul tasandil, arvestamata positiivset mõju keskkonnale; nõuab seepärast elupaikade direktiivi artikli 6 põhjal sadamaprojektide täpset ja laiaulatuslikku keskkonnakasu hindamist, milles võrreldaks positiivset mõju elupaikade võimaliku hävimisega kohalikul tasandil ning nende hävimise korvamist; kutsub komisjoni üles koostama juhiseid konkreetset meretranspordi ja sadamate arendamise keskkonnakasu integreerimiseks otsustamismenetlustesse ELi tasandilvastavalt artiklile 6 evarasemas etapis, kui see on lubatud artikli 6 lõikes 4 kindlaks määratud erandsätetega; palub komisjonil elupaikade ja loodusliku linnustiku direktiive uuesti läbi vaadates võtta arvesse ka nende direktiivide majanduslikku, mitte ainult ökoloogilist mõju keskkonnale;
18. usub, et Euroopa Liidu merenduspoliitika peaks püüdma hoida ja tugevdada ELi merendusega seotud tööstusharude ja tegevuste positsiooni ning hoiduma poliitikast, mis edendaks liikumist kolmandate riikide lippude suunas, kuna see ohustaks merede julgeolekut ja kaitset ning vähendaks Euroopa Liidu majadnsue väärtust; rõhutab, et merekeskkonda on võimalik paremini kaitsta rahvusvaheliste reeglitega, mis kehtivad kõikide laevade kohta, sõltumata lipust ja külastatavast sadamast;
19. on seisukohal, et innovaatiline, konkurentsivõimeline Euroopa Liidu merendustööstus on Lissaboni strateegia kohaselt säästvaks kasvuks hädavajalik; toonitab, et arvestades tootmisvõimsuse kasvu mujal, ei tohiks Euroopa laevatehaste viimaste aastate positiivsed tulemused tekitada enesega rahulolu, ning nõuab seega edasist pingutamist konkurentsivõime tugevdamiseks ja võrdsete tingimuste tagamiseks;
20. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks WTO tasandil Euroopa Liidu laevatehaseid, mis peavad jätkuvalt tegustema Aasia laevatehaste pakutava ebaausa konkurentsi tingimustes;
21. tervitab komisjoni töödokumenti "LeaderSHIP 2015 arenguaruanne" (KOM(2007)0220)

---

¹ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜTL 206, 22.7.1992, lk 7).

² Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜTL 103, 25.4.1979, lk 1).

ja rõhutab eriti, kui edukas on uus, terviklik lähenemine tööstuspoliitikale, mida LeaderSHIP 2015 ühena esimestest valdkondlikest algatustest ellu viis;

22. rõhutab, et meresadamate parem (piiriülene) kooskõlastamine ja koostöö ning tasakaalustatum vastutse jagamine Euroopa sadamate vahel võib aidata oluliselt kaasa mittesäästliku maismaatranspordi osakaalu vähendamisele;
23. näeb ELi juhtrolli rangemate piirangutega mitte takistusena, vaid võimalusena Euroopa Liidu tööstuse jaoks; sellega seoses kutsub liikmesriike ja ühendust rohkem edendama teadusuuringuid tõhusamate ja puhtamate laevandus- ning sadamatehnoloogiate väljatöötamiseks;
24. tunnistades, et laevadelt pärinevad õhusaasteainete kogused ületavad lähitulevikus maismaalt pärinevaid õhusaasteainete koguseid, tuletab meelde oma nõuet õhu kvaliteedi temaatilise strateegia kontekstis, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid viivitamata meetmeid laevandussektorist pärineva heite vähendamiseks ja et komisjon esitaks ettepanekud:
  - kehtestada NO_x heitkoguste normid ELi sadamaid kasutavatele laevadele;
  - määrata Vahemeri ja Atlandi ookeani kirdeosa väevli heitkoguste kontrollimise piirkondadeks (SECA_d) MARPOLi konventsiooni kohaselt;
  - vähendada SECA_des reisilaevadel kasutatavates laevakütustes suurimat lubatud väevlisisaldust 1,5%lt 0,5%le;
  - kehtestada fiskaalmeetmed, nt maksud või tasud laevadelt pärit SO₂ ja NO_x heitkogustele;
  - edendada väiksemate SO₂ ja NO_x heitkogustega laevu eelistavate diferentseeritud sadama- ja faarvaaterimaksude kehtestamist;
  - soodustada kaldalt tuleva elektri kasutamist sadamas seisvatel laevadel;
  - ELi laevakütuste kvaliteeti käsitleva direktiivi kohta
25. näeb suurt potentsiaali fossiilkütuste kasutamise ja CO₂ heitkoguste piiramiseks meretranspordi sektoris, eriti maksusoodustuste kaudu seda tüüpi kütuse kasutamiseks ja suuremate toetuste kaudu uurimis- ja arendustegevuseks, ning muu hulgas ka biokütuste kasutamise edendamise ja edasise uurimise kaudu, samuti tuuleenergia suurema kasutamise kaudu laevade liikumapanemiseks; rõhutab siiski vajadust biokütuste kohustusliku keskkonnaalase ja sotsiaalse sertifitseerimise järele ning et kliimatõhusus ja CO₂ tasakaal on kogu nende elutsükli jooksul vaieldamatud;
26. usub, et pingutused laevade tekitatud saastamist vältida ja sellega toime tulla ei peaks piirduma ainult naftareostusega, vaid peaksid hõlmama igat liiki, eriti ohtlike ja mürgiste ainete põhjustatud reostust; märgib sellega seoses, et Euroopa Meresõiduohutuse Ameti roll on ülimalt oluline ning see amet peaks järk-järgult võtma endale rohkem ülesandeid,

kuigi need peaksid alati olema vaid lisaks liikmesriikide täidetavatele ülesannetele saastamise vältimisel ja sellega toimetulemisel; peab seetõttu tarvilikuks tagada Euroopa Meresõiduohutuse Ametile pandud ülesannete täitmiseks vajalik rahaline kindlustatus;

27. tervitab laevade tekitatud saaste kontrolli ja avastamise operatsioonisüsteemi CleanSeaNet, mis aitab rannikuriikidel oma jurisdiktsiooni alla kuuluvates geograafilistes piirkondades saastajaid avastada ja kindlaks teha; nõuab, et liikmesriigid võtaksid viivitamata üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste ees¹;
28. tunnustab komisjoni tegevust laevanduse ja meresõiduohutuse valdkonnas pärast tankeritega Erika ja Prestige juhtunud õnnetust, mille peamiseks tagajärjeks on meresõiduohutuse meetmete pakked;
29. nõuab tungivalt, et transpordiministrite nõukogu arutaks kolmandat meresõiduohutuse paketi võimalikult peatselt ja langetaks koos parlamendiga otsuse, nii et ei tekiks vasturääkivust sõnade ja tegude vahel;
30. nõuab tungivalt, et komisjon tugevdaks kõiki meetmeid, mis puudutavad kriminaalvastutust õnnetusjuhtumi või intsidendi korral, järgides subsidiaarsuse ja võimude lahususe põhimõtet ning rahvusvahelise õiguse raamistikku;
31. tuletab meelde parlamendi otsuseid mereohutuse parandamise kohta (MARE komisjon) ja palub komisjonil võtta järgmiste sammude puhul rohkem arvesse inimtegurit;
32. märgib murelikult, et Läänemeri on käesoleval ajal üks kõige saastunumaid meresid maailmas, ja tuletab komisjonile meelde parlamendi varasemat üleskutset koostada ELi Läänemere strateegia alane soovitus, kus esitatakse meetmed Läänemere keskkonnaseisundi parandamiseks, eelkõige Läänemere eutrofeerumise vähendamiseks ning nafta ja muude toksiliste ja kahjulike ainete merre heitmise ärahoidmiseks; tuletab meelde, et koostööinstrumente, näiteks INTERREG programme, tuleks Läänemere keskkonna seisundi parandamise piirkondadevaheliste projektide rakendamisel täielikult ära kasutada;
33. nõuab eritsoonide asutamist Läänemere ökoloogiliselt tundlikes ja navigeerimiseks keerulistes piirkondades, nagu Kadetrinne, Skagerrak/Kattegatt, Suur-Belt ja Sund, nii et meresõidukeid, eriti naftatankereid ei lubataks sinna ilma lootsita, ning kutsub komisjoni ja liimmesriike astuma samme vajalike meetmete koostamiseks asjakohastest rahvusvahelistes organites, eriti IMO-s;
34. tuletab komisjonile meelde oma nõudmist esitada nõukogule ja parlamendile võimalikult kiiresti ettepanek, mis aitaks tagada laevamootorite punkrikütuse hoiustamise turvalisemates, togeltseintega paakides, kuna kauba- ja tanklaevade punkrites on sageli mootorikütusena raskeõli, mille kogus võib märkimisväärselt ületada väiksemate

---

¹ EÜT L 255, 30.09.05, lk 11.

naftatankerite lasti; on seisukohal, et enne sellise ettepaneku esitamist peaks komisjon välja selgitama, kas MEPC resolutsiooniga 141(54) kehtestatud IMO reeglid on kütusena kasutatava punkrikütuse ohutu transpordi tagamiseks piisavad või mitte;

35. nõuab tungivalt, et komisjon tugevdaks valvsust topeltseintega paakide kohustusliku kasutamise eeskirjade kohaldamise suhtes;
36. nõuab rangeimate ohutusnormide kehtestamist kõikidele Euroopa sadamaid kasutavatele laevadele; toetab sellega seoses Euroopa juhtrolli; on teadlik, et neid nõudmisi ei saa laiendada kõikidele laevadele 200 miili ulatuses;
37. on mures, et üha vähem hea väljaõppe saanud noori eurooplasi töötab ohvitseride ja meeskonnaliikmetena Euroopa laevadel, mis annab põhjuse karta suurt ajude äravoolu; on seisukohal, et Rahvusvahelise Tööorganisastiooni (ILO) ja IMO kehtestatud sätetega kooskõlas olevad paremad töötingimused aitaksid veenda rohkem eurooplasi valima karjääri merenduses;
38. nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja merendussektori sidusrühmad vaataksid uuesti üle karjääriplaanid ja elukestva õppe võimalused merendussektoris, esiteks selleks, et võimaldada omandatud oskusi ja kogemusi praktikas rakendada ning teiseks eesmärgiga viia sisse süsteem, mis võimaldaks liikuda merel asuvast töökohast maismaal asuvale ja vastupidi, et hoida oskusteadmisi ning muuta karjäärivõimalusi ligitõmbavamaks;
39. usub, et nagu eelmainitud rohelises raamatus väidetakse, peaksid sotsiaalpartnerid meremeeste väljajätmise sotsiaaldirektiividest uuesti läbi vaatama;
40. kutsub liikmesriike ja laevaomanikke üles panema alust partnerlusele eesmärgiga parandada meremeeste ja ohvitseride väljaõpet, nagu Taanis juba edukalt tavaks on, ning suurendama haridus- ja koolituspoliitika abil nende teadmisi ja pühendumust merepärandi hoidmisele, samuti pakkuma täiendavat motivatsiooni merega seotud tegevuste ja elukutsete edendamiseks, kutsub komisjoni üles looma tingimusi selliste partnerluste toetamiseks nii rahaliselt kui ka nõuga;
41. nõuab vastavalt IMO klassifikatsioonisüsteemi valgele nimekirjale Euroopa kvaliteedimärgi kehtestamist laevadele, mis vastavad uusimatele ohutus- ja sotsiaalnormidele, ning kvaliteedimärgiga laevade eelistingimustel teenindamist sadamariigi kontrolli osas;
42. juhib tähelepanu ekspertide ja hea väljaõppe saanud spetsialistide nappusele selles valdkonnas; soovib korraldada kalalaevade kaptenitele ja meeskonnaliikmetele spetsiaalseid koolituskursusi, kus antaks põhiteadmised nende tööstusharu otseselt mõjutavate teadusvaldkondade kohta, sealhulgas selgitataks, kui suur on ökoloogilise vastutuse ja säästvuse tähtsus, aitamaks järkjärguliselt arendada ökosüsteemipõhist lähenemist kalanduse edukale juhtimisele;
43. kutsub komisjoni töötama välja kalurite kutsealase ümberõppe kavad, et julgustada neid keskenduma uutele tegevusviisidele, mis edendavad merel töötamisega seonduvate teadmiste kasutamist; juhib tähelepanu avamere vesiviljelusele ja ökoturismile kui võimalikele eesmärkidele;

44. juhib tähelepanu vajadusele parandada kalandussektori mainet, mis on praegu madal; on seisukohal, et tervise- ja ohutustingimuste parandamist laevadel ning meeskonna palgatõusu ja paremaid tingimusi on võimalik saavutada ainult säästvas ja kasumlikus tööstusharus, ning et tuleb eraldada rohkem vahendeid teadusuuringutele ja haridusele teadmiste ning oskuste edendamiseks;
45. märgib, et merede ja ookeanide poliitika üks põhieesmärke on luua kalanduses töötingimused, mis tagaksid hügieeni, ohutuse ja mugavuse nii kaluritele endile kui ka kalapüügiga otseselt seotud sektorites töötavatele inimestele;
46. leiab, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse mõiste on õigusaktidega võrreldes merekeskkonna säilitamise kontekstis liiga piiratud mõjuga, ning sellepärast peab ühenduse keskkonnakaitse programmi jätkuvalt kindlustama vastava õigusliku alusega, mida toetaks vastutustunnet ilmutavate ettevõtete vabatahtlik tegevus;
47. mõistab hukka praegused laevade demonteerimise tingimused arengumaades ja kutsub komisjoni töötama välja ettepanekud, kuidas parandada töötingimusi dokkides, kus kõnealuseid laevu demonteeritakse, ning kontrollima kõiki kriminaalõigusest tulenevaid võimalusi, mida kohus on kättesaadavaks teinud seoses põhimõtte „reostaja maksab” rakendamiseiga merenduses nii nagu teisteski sektorites; palub sellega seoses, et komisjon töötaks välja ettepaneku nn rohelise passi kasutuselevõtmiseks, mis kuuluks laevadokumentide juurde ja milles oleks kirjas kõik laeva pardal olevad mürgised ained; on seisukohal, et ühendus peaks võtma laevade ümbertöötamise küsimuses vastu kohustusliku rahvusvahelise konventsiooni, mis on planeeritud 2008. või 2009. aastaks, ning järgima seni IMO juhiseid;
48. leiab, et liidu laevatehased ja laevavarustuse tööstus on suutnud püsida konkurentsivõimelisena tänu investeerimisele innovaatilistesse toodetesse ja protsessidesse ning teaduspõhiste nišiturgude loomisele; usub, et Euroopa merendusstrateegia peaks looma sobivad tingimused liidu juhtpositsiooni säilitamisele nendel turgudel, näiteks edendades meretehnoloogia siirdemehhanismide arendamist; peab vajalikuks jälgida suure tähelepanuga võimalikku konkurentsivastast tegevust maailmaturul ja selle ilmnemisel reageerida;
49. kutsub liikmesriike kasutama täiel määral ära ühenduse riigiabi suuniseid töjõukulude ja maksustamise teemal, erilise rõhuga kaubaveo tonnimaksu süsteemil; leiab, et LeaderSHIP 2015 mõju on olnud positiivne ning et merendussektoril peab olema jätkuvalt õigus saada riigiabi, et edendada innovatsiooni;
50. nõuab, et nafta ja teiste mürgiste lastide ümberlaadimine merel toimuks edaspidi ainult hoolikalt valitud piirkondades järelevalve all, et mere saastamise korral oleks lihtsam süüdlast välja selgitada; märgib, et laevandus põhjustab merereostust ja võib kahjustada ökosüsteemi, tuues merreheidetava ballastveega meredesse ja ookeanidesse võõrliike ja kasutades kasvutõrjevärvides kemikaale, mis mõjutavad kalade hormoone; rõhutab et naftalaigud on samuti meredel suureks ohuks;
51. nõuab koolituse ja informatsiooni jagamist parima tava, tehnoloogiate, mahuti tühjendamise seire vahendite ja uuenduste kogumise, analüüsimise ja levitamise teel, et võidelda naftareostuse ja mürgiste või ohtlike ainete reostuse vastu, samuti tehniliste

lahenduste väljatöötamist järelevalveks juhusliku või tahtliku reostuse üle vaatluse ja sattelliidipõhise seire abil;

Parem Euroopa rannikupoliitika, kaasa arvatud paremad Euroopa sadamad

52. peab piirkondlike ja kohalike sidusrühmade osalemist hädavajalikuks, et Euroopa merenduspoliitika oleks edukas; tervitab seega üha tihedamat koostööd Euroopa rannikupiirkondade vahel ja nende võrgustike moodustamist;
53. on seisukohal, et komisjon, liikmesriigid ja piirkonnad peaksid pingutama merendusala teadlikkuse tõstmise nimel; leiab, et see võiks tähendada näiteks eeskujulike turisiprojektide esiletõstmist, keskkonnaohutut laevandust või erilist toetust merendusharidusele; teeb sellega seoses ettepaneku ELi „märgi” kujundamiseks ning eeskujulike merenduspiirkondade autasustamiseks parima tava edendamise eesmärgil; peab väga oluliseks oma algatust kehtestada Euroopa merenduspäev kui merendussektori tähtpäev ning leiab, et komisjon peaks seda algatust edendama; rõhutab, et keskkoolides tuleks komisjoni toel sisse viia merehariduse proovikursus;
54. soovib piirkondadel ja liikmesriikidel kasutada ühtekuuluvuspoliitika vahendeid merendus- ja rannikupoliitika täielikumaks integreerimiseks, ettevõtluse edendamiseks ja VKEde loomiseks, mis aitab lahendada tööhõive hooajalisuse probleemi; nõuab eelkõige merenduslike pädevuspiirkondade võrgustiku loomist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames;
55. rõhutab erilist tähtsust ja rolli, mida etendavad sadamad kui rahvusvahelise kaubanduse pudelikaelad, majandustegurid ja töökohtade loojad rannikupiirkondade jaoks ja ümberlaadimiskohad kalanduse jaoks, samuti olulised turvakontrolli kohad;
56. arvestades õhusaastet paljudes sadamalinnades ja -piirkondades, kutsub liikmesriike üles suurendama oluliselt laevade varustamist sadamates maismaalt pärineva energiaga, kui see on tasuv ja keskkonnale kasulik; nõuab seetõttu, et vaadataks uuesti läbi nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik¹, et direktiivi artikli 14 kohaselt punkrikütuse maksudest vabastamise võimalust kasutavad liikmesriigid oleksid kohustatud vabastama maksudest samal määral maismaalt pärinevat energiat;
57. nõuab, et vaadataks uuesti läbi Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates², nii et kõik liikmesriikide sadamaid külastavad laevad jätaksid sadama jäätmehoiulisse 100% oma tahketest ja vedelatest jäätmetest;
58. on seisukohal, et kaubatranspordi pudelikaelad tekivad tulevikus pigem ühendusteedel sadamate ja Euroopa maismaatranspordi võrgustike vahel kui vastuvõtvates sadamates; leiab, et kui meretranspordi võimalusi parimal viisil ära kasutada, peavad Euroopa sadamatele olema kättesaadavad parimada võimalikud maismaaühendused, ning nõuab seepärast vajaduse korral nende arendamist, pidades esmatähtsaks

¹ EÜT L 283, 31.10.2003, lk 51.

² EÜT L 332, 28.12.2000, lk 81.

keskkonnasõbralikumaid transpordiliike, nagu siseveekogude ja raudteetransport;

59. arvestades veetranspordi ülisuurt tähtsust nii siseturul kui ka liidu sidemetes kaubanduspartneritega, usub, et ELi usu merendusstrateegiasse peaks kuuluma ka sadamastrateegia, mis võimaldaks sadamatel areneda vastavalt turu muutustele ja nõudumistele, järgides asjakohaseid õigusakte eesmärgiga luua soodne investeerimiskliima, et aidata kaasa sadamate piisava läbilaskevõime saavutamisele, arvestades üha suurenevat kaubalaevanduse liiklusvoogu; toonitab, et nimetatud strateegia tuleb välja töötada kooskõlas käimasoleva aruteluga Euroopa sadamapoliitika üle, et vältida topelttööd;
60. märgib, et Euroopa on populaarne jahtlaevaturismi, ristlusturismi ja allveeturismi piirkond; julgustab mereäärseid piirkondi investeerima mereinfrastruktuuri ja muudesse seonduvatesse infrastruktuuridesse, et sellest kasvavast turuosast kasu saada, tagades samal ajal elupaikade, liikide ja mereökosüsteemide üldise kaitse; kutsub komisjoni üles aitama kehtestada ühtlustatud standardid rajatiste ja tehnilise varustuse jaoks, et kindlustada kõrgetasemeline teenindus kogu Euroopa Liidus;
61. rõhutab, kui oluline on panus, mille annavad piirkondliku koostöö ja rannikualade võrgustik tervikliku merenduspoliitika rakendamisse rannikualade konkurentsivõime tõstmiseks vajalike ühisstrateegiate edendamise kaudu;
62. pooldab täiendavate merendusklasterite asutamist, mis kasutavad selles valdkonnas saadud positiivseid kogemusi ja tegutsevad parima tava kohaselt, ning usub, et neid eeskujusid tuleks järgida ja edendada; kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid rannikupiirkondade majandusliku konkurentsivõime edendamiseks, julgustades teadustegevust, merenduse tippkeskuste loomist, tehnoloogilist arengut ja innovatsiooni, ettevõtetevahelist koostööd (võrgustikud, klasterid, avaliku sektori partnerlused), samuti tagades paremaid tugiteenuseid, et vähendada nende piirkondade sõltuvust väga piiratud arvust (traditsioonilistest) majandustegevustest;
63. kinnitab veel kord oma 14. novembri 2006. aasta seiskohta merestrategie direktiivi¹ suhtes, eriti mis puudutab mis tahes tahkete ainete, vedelike või gaaside süstemaatilise/tahtliku veekeskonda, merepõhja või selle aluspinnasesse laskmise keelustamist ja/või kriteeriume; leiab, et süsinikdioksiidi mis tahes ladustamine merepõhja ja selle aluspinnasesse võib toimuda ainult rahvusvahelise õiguse alusel, selleks tuleb eelnevalt läbi viia keskkonnamõtjude hindamine vastavalt nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivile 85/337/EMÜ teatud avalike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta², tuleb arvestada asjaomaseid rahvusvahelisi konventsioone, vajalik on korrapärane järelevalve ja kontroll;
64. on seega veendunud, et merekeskkonna taastuvaid ressursse saab ja tuleb kasutada säästlikult, nii et neid saaks kasutada kaua ja sellest tulenevat majanduslikku kasu jätkuks pikaks ajaks; rõhutab seetõttu vajadust, et mitmesugused asjaomased poliitikavaldkonnad kohandataks vastavalt terve merekeskkonna nõuetele; kutsub sellega seoses kasutama rohkem rannikualade ja avamere tuuleenergiat, et kasutada säästvalt selle potentsiaali tööhõive ja majanduspoliitika seisukohast;

---

¹ *Vastuvõetud tekstid*, P6_TA(2006)0482.

² EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

65. rõhutab, et rannikuvööndi haldamisel peab siiski üheks põhiliseks eesmärgiks olema merekeskkonna kaitsmine, mitte mõnede üksikute näidisalade eraldamine keskkonnakaitse margina, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2002. aasta soovitus 2002/413/EÜ (rannikuvööndi ühtse haldamise rakendamise kohta) valguses¹;
66. nõustub antud kontekstis komisjoniga selles, et rannikuvöönd võib inimtegevust rahvastiku tiheduse ja tööstuse mõttes taluda ainult teatud piirini, ilma et see teeks keskkonnale tõsist ja võib-olla ka pöördumatut kahju; toetab seega komisjoni seisukohta, et nende piiride täpsustamiseks on vaja laiahaardelist uuringut, mille tulemustest oleks abi prognoosimisel ja planeerimisel;
67. juhib tähelepanu sellele, et merepõhja kolmemõõtmelisest kaardistamisest saab väga suurt kasu mitte ainult kalandus, vaid ka energiasektor ja looduskaitssjad, ning sellest on kasu ka kaitsehuvide teostamisel; leiab, et nimetatud kaartide kõrge turuväärtus on ilmselge ning seega võib see aidata lahendada kaardistamise rahastamisküsimust; usub, et paremate andmete hulka kogu merendussektorid peaksid kuuluma parem ilmaennustus, informatsioon ennustatava lainekõrguse kohta ja ohutusele ning arengule kaasa aitav teemadering;
68. nõuab kõigi vajalike meetmete väljatöötamist selliste rannikupiirkondi ohustavate riskide ennetamiseks ja ohjamiseks nagu üleujutused, erosioon, tormid ja tsunamid; rõhutab veelkord vajadust võtta vastu ühenduse meetmed, mis kaitseksid Euroopa rannikualade ökosüsteeme mitmesugusest inimtegevusest tulenevate ohtude eest;
69. leiab, et kaitserajatiste ehitamine meretaseme tõusu vastu võib põhjustada looduslike elupaikade hävimist, samas kui meretaseme tõus omakorda toob kaasa padurannikute ja mõõnaga kuivaks jäävate alade kahanemise ning uuristab liivaluiteid, mis kõik on rikkalikud taimede ja loomade elupaigad; nõuab pikaajalise strateegia väljatöötamist rannakaitserajatiste hooldamiseks, ranniku kaitsmiseks meretaseme tõusu eest ja elupaikade hävimise vähendamiseks miinimumini;
70. nõuab uute võrgustike loomist projektide ja tegevuste elluviimiseks erasektori, valitsusväliste organisatsioonide, kohalike asutuste ja piirkondade partnerlussuhete kaudu, et saavutada suurem dünaamilisus, uuenduslikkus ja tõhusus ning parandada rannikualade elukvaliteeti;
71. rõhutab, et tervikliku merenduspoliitika raames on eriti tähtis välja töötada ja rakendada rannikualade integreeritud majandamise poliitikat, mis hõlmab rannikualade mitmekülgselt kasutamist ja selle tegevuse mõju arengupoliitikale; sellega seoses nõuab asjaomaste riiklike õigusaktide suuremat ühtlustamist ühenduse õigusaktidega;
72. rõhutab vajadust muuta rannikualad ligitõmbavamaks mitte ainult puhkepaikadena, vaid ka kohtadena, kus elada, töötada ja kuhu investeerida, parandades juurdepääsetavust ja sisetranspordi infrastruktuuri; nõuab lisaks meetmete võtmist, et parandada üldhuviteenuseid (tervishoid, haridus, vesi ja energia, informatsioon, sidetehnoloogiad, postiteenused, heitvee- ja jäätmetöötlus), võttes arvesse hooajalisi demograafilisi muutusi;

---

¹ EÜT L 148, 6.6.2002, lk 24.

73. arvestades tõsiasi, et märkimisväärne osa Euroopa merede reostusest pärineb maismaalt, nõuab tungivalt, et liikmesriigid rakendaksid kiiresti kõiki praegusi ja tulevasi Euroopa Liidu õigusakte selles valdkonnas; lisaks kutsub komisjoni üles esitama tegevusplaani nimetatud reostuse vähendamiseks; on seisukohal, et rahaline toetus projektidele reostuse vähendamiseks kolmandates riikides on samuti vajalik, kuna nendes riikides on filtreerimis- ja puhastussüsteemide tase sageli madalam kui nõuavad Euroopa normid ja seega võib rahaliste investeeringutega saavutada suuremat mõju;
74. väljendab kahetsust selle üle, et rohelises raamatus ei ole veel piisavalt arvesse võetud põllumajandussektori mõju; juhib tähelepanu asjaolule, et põllumajandussektor on üks neist sektoritest, mis reostavad merd suurimates kogustes toiteelemendiheitega; rõhutab, et keskkonna jätkusuutlikkuse saavutamiseks tuleb võtta vajalikke meetmeid ELi tasandil;
75. märgib, enamik merekeskkonna reostusest on pärit maismaa allikatest, nagu näiteks – aga mitte ainult – põllumajandusjääkide äravool ja heited tööstusallikatest, mis mõjuvad eriti hävitavalt suletud ja poolsuletud meredele; rõhutab, et EL peab pöörama nendele piirkondadele erilist tähelepanu ning võtma meetmeid edasise reostuse piiramiseks ja ärahoidmiseks; on ühtlasi arvamusel, et selleks saaks edukalt kasutada uut GMESi (ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire) tehnoloogiat;
76. võtab arvesse, et merendussektor on üks väheseid valdkondi, kus ei peeta kinni põhimõttest „reostaja maksab”; on arvamusel, et reovett keskkonda heitvad tööstusettevõtted, liiva ja kruusa kaevandamisega tegelevad ettevõtted, mereenergia ettevõtted ja teised ettevõtted, mis paiknevad küll maal, kuid mida võib pidada merekeskkonna reostusallikaks, peaksid panustama mere loomastiku ja taimestiku, sealhulgas kalavarude kaitse ja taastootmisega tegelevasse ELi fondi, ning et komisjon peaks astuma samme „reostaja maksab” põhimõtte ühtlasemaks ja tõhusamaks rakendamiseks;
77. kutsub komisjoni astuma samme, et ohjeldada põllumajanduslikust ja tööstuslikust heitveest ning kanalisatsiooniveest tulevaid saasteaineid (keskkonnasaastet meredes), samuti prügi – sageli plasti, mille tõttu mereimetajad, kilpkonnad ja linnud võivad lämbuda; need saasteained kujutavad endast üha suuremat ohtu, mõjutades oluliselt kalandussektorit ja turismi, samuti vähendades inimtarbimiseks mõeldud kalatoodete kvaliteeti ja tervislikkust; pidades silmas ookeanilaevu, palub komisjonil kutsuda liikmesriike üles rakendama IMO MARPOLi V lisa, mis keelustab plastjätmete ja plasti põletamise tuha merreheitmise; kutsub komisjoni muutma direktiivi 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates, et muuta need seadmed ELis vastuvõetavamaks ja kättesaadavamaks ning kokkuvõttes vähendada prahi heitmist merre;
78. nõuab tungivalt, et EL vaataks rahvusvahelise merenduspoliitika kontekstis uuesti läbi ja ajakohastaks 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 129), eriti sel eesmärgil, et parandada rahvusvahelisi meretranspordi ohutuse, merereostuse vältimise, merekeskkonna kaitse ja säilitamise reegleid; ühtlasi kutsub ELi ametivõime üles tegema jõupingutusi tagamaks, et liikmesriigid kasutaksid tõhusalt rahvusvahelise mereõiguse kohtu vaidluste lahendamise

menetlust, mis on õiguslikult siduv; Hamburgis asuv kohus loodi ÜRO mereõiguse konventsiooni alusel 1996. aastal, kuid siiani ei ole liikmesriigid kahjuks kaldunud vaidlusi rahvusvahelises mereõiguse kohtus lahendama;

79. õhutab komisjoni viima merepiirkondades läbi eriotstarbelisi keskkonna, sotsiaal-majandusliku statistika ja muid teadusuuringuid, et jälgida ja kontrollida majandustegevuse, spordi- ja puhkeürituste mõju nendele piirkondadele;
80. on mures hästi väljaõppinud personali nappuse pärast merendusmajanduse olulistes sektorites maismaal; leiab, et seda probleemi võiks aidata lahendada liikmesriikide ja ettevõtete ühised kampaaniad;
81. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kaasama kõiki asjakohaseid sidusrühmi, kes on seotud ELi merenduspoliitika edendamisega mis tahes etapis, nii olemasolevate õigusaktide rakendamisse ja täitmisse kui ka uute algatuste väljatöötamisse;

Säästev rannikuturism

82. rõhutab asjaolu, et mõistliku arendamise korral on turism kohalike majanduste püsivaks tuluallikaks, mille abil tagatakse nii keskkonna kaitse ja parandamine kui ka kultuuri-, ajaloo- ja keskkonnaväärtuste, käsitööoskuste ja jätkusuutliku mereturismi edendamine ning säilitamine; nõuab seetõttu tungivalt eelkõige investeerimist turismi infrastruktuuri seoses purjetamise, sukeldumise ja merematkega ning mere arheoloogiliste varade kaitsmist ja edendamist;
83. toonitab, et turismi suhtes kehtib subsidiaarsuse põhimõte; rõhutab vajadust austada riikide kavasad, mis põhinevad kogemustel ja parimal taval;
84. rõhutab, et asjakohaste ja võrreldavate andmete puudumine on üks põhitakistusi usaldusväärsete andmete saamisel tööhõive olukorra kohta rannikuturismi valdkonnas;
85. leiab samuti, et puhas keskkond ning kvaliteetne õhk ja vesi on selle sektori püsimiseks hädavajalikud ning et seega tuleks kõiki Euroopa tulevase turismiprojekte hinnata keskkonnavalase vastuvõetavuse ja säästvuse seisukohast;
86. märgib, et Euroopa on matkelaevanduse lemmiksihtpaik; rõhutab, et teenuste pakkumist tuleks organiseerida nii, et oleks tagatud avalikud konkursid, ning tuleb rahuldada vajadus parema infrastruktuuri järgi seoses selle tegevusega;
87. on seisukohal, et tavapäraselt hooajaline äritegevus tuleks muuta aastaringseks; rõhutab, et sektor peaks kasutama võimalust investeerida säästvasse aastaringsesse turismitegevusse; leiab, et hooaja pikendamine võib luua uusi töökohti ja tuua majanduslikku edu; rõhutab, et säästvuse ja keskkonnahariduse osas võivad parima tava näited turismi mõistet märkimisväärselt mõjutada; toonitab, et turismisektori ja rannikukeskkonna huvides on saada kasu äritegevuse hooaja pikendamisest;
88. usub, et Euroopa turismialane tegevuskava Agenda 21 peab võtma arvesse rannikuturismi ja saareturismi eripära ning esitama kasulikke algatusi ja jagama head tava, mis aitaks tõhusalt ületada turismi hooajalisust, näiteks eakatele suunatud turismi arendades;

89. kutsub komisjoni üles esitama Euroopa säästliku mereturismi strateegia kava, mis lähtuks poliitikavaldkondade integreerimise põhimõttest;

Säästev merekeskkond

90. tuletab meelde oma 14. novembri 2006. aasta resolutsiooni merekeskkonna kaitse ja säilitamise temaatilise strateegia kohta¹ ning rõhutab veel kord eelkõige järgmisi vajalikke samme:
- et ELi üldeesmärk oleks mere säästev kasutamine ja mereökosüsteemide säilitamine; seda aitaks saavutada ELi jõuline poliitika merekeskkonna kaitseks, mis takistaks bioloogilise mitmekesisuse edasist hävimist ja merekeskkonna halvenemist;
  - lülitada dokumenti hea keskkonnaseisundi ühine definitsioon kogu Euroopa Liidu jaoks;
  - et Euroopa Keskkonnaagentuur esitaks regulaarselt merekeskkonna hindamiste tulemusi, mis sunnib riike parandama andmete kogumist, esitamist ja vahetamist;
  - tunnistada, et ettevalmistatava merestrateegia direktiivi (KOM(2005)0505 – C6-0346/2005 – 2005/0211(COD) vastuvõtmisel ja rakendamisel on tähtis naaberriikidega eelnevalt konsulteerida, koordineerida ja koostööd teha, nagu on rõhutatud 14. novembri 2006. aasta seisukohas²;
91. tunnistab, et terve merekeskkond on ELi laevandussektori säästva arengu aluseks ning tuletab meelde ELi lubadust lisada keskkonnamõõde kõikidele ühenduse poliitika aspektidele;
92. rõhutab, et puhas merekeskkond piisava bioloogilise mitmekesisusega, mis kindlustab ökosüsteemide korraliku toimimise, on Euroopa jaoks väga oluline; rõhutab samuti, et merepiirkondade oluline väärtus tähendab seda, et merekeskkonna heast seisundist tulenev kasu Euroopa Liidus ulatub kaugemale võimalikust majanduslikust kasust, mida saadakse vesikondade, rannavete ja merede eri osade kasutamisest, ning seega on ELi merekeskkonna säilitamine ja mõnedel juhtudel ka taastamine kohustuslik;
93. tuletab meelde põhimõtet läheneda inimtegevuse korraldamisele ökosüsteemi-põhiselt, mis on merekeskkonna temaatilise strateegia üks olulisi elemente; nõuab, et seda põhimõtet rakendataks ka merenduspoliitikas;
94. rõhutab ülimalt jõuliselt, kui oluline on hea keskkonnaseisundi määratlemiseks kasutatavate kriteeriumide piisav ulatuslikkus, kuna need kvaliteedile seatud eesmärgid on tegevusprogrammide mõõdupuuks ilmselt pikaks ajaks;
95. on samuti seisukohal, et vee kvaliteedi parandamise meetmed tuleb võtta kiiresti ja väljendab seetõttu muret merestrateegia direktiivi ettepanekus esitatud pikendatud ajakava pärast;

---

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0486.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0482.

96. nõuab kindlalt, et kiirendataks merekaitsealade võrgustiku elluviimist;
97. on veendunud, et puhas merekeskkond on meres elavatele liikidele, sealhulgas nii kaubanduslikul eesmärgil kasutatavatele kaladele kui muudele kaubanduslikult mittekasutatavatele liikidele kriitilise tähtsusega ja et igasugune kahanevate kalavarude täiendamine sõltub merereostuse ja kalapüügi vähendamisest; peab kohustuslikuks vähendada meresaasteaineid, kindlustamaks, et ELis kasutatav kalajahu ei oleks saastunud;
98. juhib tähelepanu eksootiliste organismide mõnikord mere ökosüsteemi suhtes hävitavale mõjule ja tunnistab, et sissetungivad võõrliigid on oluliseks ohuks merede bioloogilisele mitmekesisusele; kutsub komisjoni üles võtma viivitamata meetmeid organismide ballastveega ülekandmise vältimiseks ja viima sisse tõhusaid kontrolle ballastvee ELi vetesse heitmise suhtes;
99. leiab, et „rühmitamise” ideel võiks olla merekeskkonnale positiivne mõju, kui elupaikade kaitse, saastekontroll ja muud keskkonnatehnoloogiad kuuluksid väljatöötamise ja rakendamise rühmadesse planeerimisetapist alates;
100. tervitab komisjoni nõustumist sellega, et stabiilse õigusliku keskkonna ja otsuste tegemisel siduva õigusliku aluse kindlustamiseks on vaja „laiahaardelist ruumilise planeerimise süsteemi”; leiab, et tõhusa, ökosüsteemil põhineva ruumilise planeerimise oluline kriteerium peaks olema tegevuste organiseerimine sel moel, et vähendada ökoloogiliselt tundlikes piirkondades keskkonda kahjustavate tegevuste mõju, kasutades samal ajal ressursse kõigis teistes valdkondades keskkonnasäästlikult; nõuab selles kontekstis strateegilise keskkonnamõju hindamise vahendi kasutamist, lähtudes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivist 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta¹.
101. märgib, et hea keskkonnaseisundi saavutamine nõuab, et ka ökoloogiliselt tundlikest piirkondadest väljaspool toimuv inimtegevus oleks rangelt reguleeritud, vähendamaks igasugust võimalikku negatiivset mõju merekeskkonnale;

Integreeritud kalanduspoliitika

102. on seisukohal, et kalandus peab andma panuse elujõuliste rannakogukondade püsimisse; rõhutab, et selle saavutamiseks tuleb kaldaäärsetele väikeseulatuslikele kalandushuvilistele ja harrastuskalastajatele võimaldada juurdepääs püügipiirkondadele, ning et sellised kalastusharrastused edendavad turismi, kaitsevad meie rikkalikku rannapärandit ja hoiavad mereäärseid kogukondi koos;
103. väljendab muret seoses asjaoluga, et samal ajal kui sektor on valmis tunnustama ökosüsteemipõhise lähenemise arengut, võivad täiendavad piirangud, mis võivad olla seotud Natura 2000 võrgustiku ja muude võimalike merekaitsealadega, mõjutada piiramata juurdepääsu nendele aladele ja kalastustegevusi nendes; on seisukohal, et merekaitsealadel peaks olema lubatud arendada kalastustegevusi, mis ei kahjusta looduskaitse eesmärke; leiab aga, et kui kalandustegevus kahjustab või võib kahjustada

---

¹ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.

merekaitsealade eesmäärke, on vaja rohkem pingutada – ka uurimis- ja arendustegevuse kaudu – selles suunas, et muuta kalastusmeetodid keskkonnasõbralikumaks, lihtsustamaks juurdepääsu sellistele aladele, kus see on lubatud;

104. märgib siiski, et kalastamist peab tulevikus piirama ennetava lähenemisega, tagamaks terve ökosüsteemi säilimise ja haruldaste, ohustatud või väärtuslike liikide ja elupaikade kaitse, ning see tähendab vältimatult senisest enamat keskkonnakaitset, mis hõlmab ka ühise kalanduspoliitika raames kehtestatud sätete kohaselt loodud merekaitsealade võrgustikku ja integreeritud rannikuvööndi haldamise süsteemi, et peatada tarbetut elupaikade vähendamist ja bioloogilise mitmekesisuse järsku kahanemist;
105. palub komisjonil võtta nõuetekohaselt arvesse kohalike ja piirkondlike ametivõimude häid kogemusi kalanduse korraldamisel, nii et neid saaks kasutada eeskujuna teistes piirkondades, eriti neid kogemusi, mis hõlmavad mere integreeritud ja säästvat haldamist mitteselektiivsete kalapüügivahendite keelustamise kaudu, kalalaevastiku suuruse kohaldamist vastavalt kasutada olevatele ressurssidele, rannikualade planeerimist, turismitegevuste – nagu näiteks vaalavaatluse – reguleerimist, Natura 2000 alade võrgustiku haldusplaanide koostamist ning kaitsealade asutamist;
106. rõhutab, et tunnustada tuleks ka piirkondlike nõuandekomisjonide väärtuslikku rolli ning nendega tuleks merenduse haldamise küsimustes konsulteerida;
107. toetab lubadust, mille EL andis 2002. aasta ülemaailmsel keskkonna- ja arengukonverentsil ning mida korrati hiljutises komisjoni teatises (Säästva lähenemisviisi rakendamine ELi kalanduses maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kaudu) – taastada 2015. aastaks seal, kus võimalik, kalapopulatsioonid tasemeni, mis võimaldab anda maksimaalselt jätkusuutliku saagikuse; on seisukohal, et seda saab kõige paremini teha meelevaldseid võrdluspunkte vältides, mis põhinevad lihtsal matemaatilisel mudelil; leiab, et maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alternatiivne tõlgendamine, kasutades sellist mõistet nagu kumulatiivsete kalasaakide maksimeerimine kindlal ajavahemikul (võib-olla aastakümne jooksul) võiks olla realistlik ja võimalik viis parandada kalanduse seisundit ELis;
108. leiab, et üks oluline võimalus vähendada saagi tagasilaskmist vette on suurendada kalapüügi selektiivsust, muutes kalapüügivahendeid ja -tehnikat; tunnistab, et selles küsimuses on otsustava tähtsusega kalurite koostöö ja teadmised, ning et selles mõttes uuendusmeelsed kalurid peaksid saama hüvitustasu;
109. nõuab suuremaid jõupingutusi häbiväärse kaaspüügi ja vette tagasi lastud saagi probleemi lahendamiseks, mis on ühise kalanduspoliitika lubatud kogupüügi (TAC) ja kvootide süsteemi peamine tagajärg; on seisukohal, et kaaspüügi hävitav mõju mereimetajatele, -lindudele ja kilpkonnadele on häbiväärne ning see tuleb lõpetada, ning kuna kalapüügivahendid kahjustavad tundlikke merepõhja piirkondi, vajavad viimased erilist kaitset; juhib tähelepanu, et kaotsiläinud võrgud põhjustavad “varikalapüüki”, mis võib põhjustada märgatavat kalavarude vähenemist;
110. usub kindlalt, et hädasti on vaja edendada ja rakendada ühenduse vete kaardistamise / ruumilise planeerimise programmi, et toetada säästvust kalandussektoris ja viimase geograafilist esindatust; usub, et piirkondade kaardistamine avamere tuulelektrijaamadeks,

energia tootmiseks, süsiniku sidumiseks, liiva ja kruusa kaevandamiseks või vesiviljeluseks on kohane ning et merekaitsealade, sealhulgas Natura 2000 alade ja teiste tundlike elupaikade ja liikide asukohtade kaardistamine aitaks merekeskkonda tõhusamalt ja säästvamalt kasutada; rõhutab, et tõhusaks ruumiliseks planeerimiseks tuleb kalastuspiirkonnad kaardistada ning seda tuleks lihtsustada, parandades ja normeerides juurdepääsu laevaseiresüsteemidele ja logiraamatute andmetele kõikides liikmesriikides; on seisukohal, et ühenduse veealade planeerimisotsuste langetamisel tuleks täismääral konsulteerida kalandussektoriga ja kogukondadega, keda küsimus otseselt puudutab;

111. rõhutab kalakasvatuse järjest kasvavat sotsiaal-majanduslikku tähtsust, kuna mere kalavarud vähenevad kogu maailmas; usub, et peagi ületab akvakultuuritoodete aastane müügi kogus maailmas tavapärase meetoditega püütud kalade müügi koguse; rõhutab, et Euroopa Liit on selle põneva arengusuuna esirinnas ning peaks püüdma säilitada antud juhtpositsioon ja soodustada edasist arengut viisil, mis ühildub rannaalade ja mere kasutamise muul otstarbel; rõhutab, et kalakasvatus on oluline eelkõige kõrvaliste maakohtade jaoks, kus on vähe teisi töökohti; toonitab, et rannikualade integreeritud majandamise kontekstis tuleb edendada selgelt piiritletud alasid, kuhu võib koondada kalakasvatust, ning et see tuleb ühendada lihtsustatud regulatiivkorruga, mis soodustab ettevõtlust ja jätkusuutlikkust; usub, et vesiviljelussektoris tuleb arendada uusi töövõtteid, et võimaldada paremat kvaliteedijuhtimist, kogu tootmisportsessi ja lisandväärtuse keti paremat jälgitavust ning kalakasvatuse kui merendussektori peamise huvirühma üldist tunnustamist;
112. juhib tähelepanu asjaolule, et teatud juhtudel vesiviljelus kahandab mõnesid kalavarusid; on seisukohal, et teatud liikide noorkalade püüdmine meres nuumamise eesmärgil takistab nende paljunemist ja liikidevahelise bioloogilise tasakaalu säilimist; leiab, et mõnedel maailma turgudel mõnede selliste liikide eest makstav kõrge hind on põhjuseks, miks eritakse täielikult teatud mereökosüsteemide säilitamise vajadust;
113. juhib tähelepanu sellele, et ka sõjalised operatsioonid mõjutavad kalandust; laskerajad merel on kaluritele ja muule laevandusele keelatud alad, mis samas võivad pakkuda kaitset bioloogilisele mitmekesisusele; samas puudutab ultramadala sagedusega hüdrolokaatorite kasutamine eelkõige allveelaevade poolt valusalt mereimetajaid ja kalavarusid, mistõttu see peaks olema rangelt reguleeritud ning kindlate aladega piiratud;
114. rõhutab vajadust teostada järelevalvet kalastamise üle rahvusvahelistes vetes, kuna see mõjutab kalavarusid ka Euroopa Liidu majandusvööndis.

Mereuuritud, energeetika, tehnoloogia ja innovatsioon

115. on seisukohal, et enamiku keskkonna ja säästvusega seotud probleemide lahendamisel tuleb kasutada teaduse ja tehnoloogia edusamme, mida tuleb sel eesmärgil korralikult toetada piisava rahastamisega EÜ ja liikmesriikide poolt; nõuab, et komisjon esitaks Euroopa mereuuritud strateegia ning mereuuritud instituutide parema koordineerimise ja võrkude loomise strateegia; nõuab selleks tungivalt nn Euroopa mereteaduste konsortsiumi asutamist, milles osaleksid kõik asjakohased Euroopa mereuuritud instituudid ja mida toetaks EL; nõuab, et omandatud teadmus kogutaks ja seda säilitataks Euroopa merenduse andmekeskuses, millele oleks juurdepääs kõikidel mereuuritud instituutidel; pooldab selles kontekstis regulaarset Euroopa

merenduskonverentsi korraldamist, et anda teadlastele ja tööstuse esindajatele võimalus avalikuks arutluseks;

116. tunnistab, et merekeskkonna ressurside hea haldamine nõuab põhjalikku andmebaasi; rõhutab sellega seoses merekeskkonnaalaste põhjalike teaduslike teadmiste tähtsust, mis oleksid abiks kulutõhusate otsuste tegemisel ja aitaksid vältida meetmeid, mis ei tooda lisandväärtust; nõuab seetõttu kindlalt, et merega seotud teadusuuringutele pöörataks eritähelepanu ja et neile eraldataks vahendid, mis võimaldavad keskkonnaseisundi jätkusuutlikku ja tõhusat parandamist;
117. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja ja rakendama Euroopa merepõhja ja rannikuvete uurimisprogrammi, et koostada nende andmete põhjal Euroopa mereatlas;
118. toetab rohelises raamatus esitatud väidet, et merekeskkonna seisundit ja seal toimuvaid või seda mõjutavaid tegevusi puudutava informatsiooni kättesaadavusega on suuri probleeme; toetab seega nõudmist, et andmete kogumise, kaardistamise ja vaatlemise, laevade seire jm programme tuleb oluliselt parandada, kaasates neis valdkondades liikmesriike, merekonventsioone, komisjoni ja teisi ühenduse organeid, nagu Euroopa Keskkonnaagentuur ja Euroopa Meresõiduohutuse Amet; rõhutab parima tava vahetamise tähtsust riiklikul, regionaalsel ja Euroopa tasandil;
119. nõuab, et merekeskkonna teadusuuringud oleks kirjas ELi seitsmendas teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse raamprogrammis kui valdkondadevaheline küsimus ja kui tulevaste teadusuuringute raamprogrammide võtmeteema; nõuab tungivalt, et ookeanide võimalik panus Euroopa energeetikaprobleemi lahendamisse oleks teadusuuringute põhirõhk, mida tuleb julgustada;
120. rõhutab avamere tuuleenergia tohutut arengupotentsiaali ja suurt panust, mida see võib anda Euroopa energiaimpordist sõltumatus ja kliimakaitses heaks, osutades samal ajal, et nimetatud potentsiaali täielikuks väljaarendamiseks on endiselt vaja teha tohutuid jõupingutusi; kutsub seetõttu komisjoni üles koostama avamere tuuleenergia tegevuskava, mis kehastaks tõhusat Euroopa lähenemisviisi avamere tehnoloogiale, edendaks ulatuslikumat võrgustikku ja annaks väljavaated saavutada 2020. aastaks tootmisvõimsus vähemalt 50 GW: loodab seetõttu eelkõige, et võetakse vastu universaalne lähenemisviis ning edendatakse arukat avamere võrgustiku infrastruktuuri; tervitab komisjoni soovitusi Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava koostamiseks ja nõuab tungivalt, et jõupingutused koondataks avamere tuuleenergia ulatuslikule arendamisele;
121. tunnistab rannikuvööndi tähtsust taastuva energia arendamiseks, mis on oluline ja lahutamatu osa ELi püüdlustest võidelda kliimamuutuse vastu; märgib, et tuule-, tõusulaine- ja muud liiki energia kasutamiseks on vaja sobivat tsoonideks jaotamist merendustegevuse ruumiliseks planeerimiseks, et vähendada miinimumini lahkhelisid teiste merekeskkonna kasutajatega ja vältida keskkonna kahjustamist, võttes arvesse keskkonnamõju hindamist; tervitab märkimisväärseid võimalusi, mida üha kasvav taastuvenergia tööstus ELis tööhõive suurendamiseks ja tehnilise kompetentsuse parandamiseks pakub;
122. kuna halb tava tuleb välistada, rõhutab kalandusega ühilduvate mittekalanduslike valdkondade arendamise tähtsust, näiteks tuleb soodustada elujõulist ökosüsteemi

soodustavate energiatootmisplatvormide ja tuuleturbiinide aluste kavandamist ning aidata sellega rajada kalapüügi keelupiirkondades mereliikidele kalakasvandusi ja kudemiskohti;

123. toetab üleminekut süsinikuvaba energia tootmisele, kuid tingimusel, et taastuenergia generaatorite konstruktsioon ja asukoht on mere eluslooduse jaoks täiesti ohutu; nõuab seepärast taastuva mereenergia tootmiseseadmete hoolikat planeerimist; märgib, et energiatootmisega võib kaasneda mitmeid riske, mida tuleb vältida; toonitab, et tuule- või laineenergia kasutamise struktuurid võivad mõjutada mere sügavate kihtide loomulikku ringlust; rõhutab, et tõusu ja mõõna ulatust mõjutavate tõkete ehitamise tulemusel võivad suudmealadel kaduda tõusu ja mõõna vahelised lindude toitumispiirkonnad; juhhib tähelepanu, et tõusuvee energia võib ühtlasi kahjustada ebarannakarpide ja väikeste viilkarpide rahusid, punavetikamätaid, anemoonkoralle ja pehmeid koralle;
124. on seisukohal, et veemagestamistehnoloogia osas on rannikuvete reostuse vältimisel veel märkimisväärselt arenguruumi, eriti kui tegemist on Natura 2000 aladega; kutsub pädevaid asutusi hindama veemagestamistehaste keskkonnamõju, eriti neis piirkondades, kus vett saaks ka säästvamate moodustega;
125. on seisukohal, et arvestades merre tonnide kaupa soolvett ja muid aineid heitvate merevee magestamise tehaste eriti kiiret levikut, peaks komisjon uurima selliste tehaste mõju planktonile ja merepõhjale ning ökosüsteemis esile kutsutud muutustele ja mutatsioonidele;
126. usub, et satelliitnavigatsioonisüsteemil Galileo ja üleilmsel keskkonna- ja turvaseire süsteemil (GMES) on merendussektoris suur potentsiaal; julgustab komisjoni edendama tõhusamalt nende süsteemide kasutamist merendusstrateegia raames;
127. juhhib tähelepanu info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) tähtsusele sadamalogistikas; on veendunud, et uued õigusloomega seotud algatused, nagu näiteks raadiosageduse kindlaksmääramist käsitlev, peaksid olema suunatud nende tehnoloogiate kasutamise edendamisele; kutsub komisjoni üles kehtestama Euroopa Liidu tasandil IKT standardid kõikide liidu sadamate jaoks ning võtma juhtrolli läbirääkimistel rahvusvaheliste tehnoloogiastandardite kehtestamiseks;
128. juhhib tähelepanu sellele, et kuna kaugeimad piirkonnad asuvad Atlandi ja India ookeanis ning on seega soodsa asukohaga veetsüklite ja vulkanoloogiaga seotud nähtuste vaatlemiseks, ning et okeanograafia, bioloogilise mitmekesiuse, keskkonnakvaliteedi, loodusvarade haldamise, energeetika ja vee, geneetika, rahvatervishoiu, tervishoiuteaduste, uute telekommunikatsiooni süsteemide ja teenuste osas on need alad Euroopa teadusuuringute jaoks eriti sobivad, tuleks neid piirkondi tulevaste teadusuuringute ja arendustegevuse programmide kavandamisel silmas pidada;
129. peab merebiotehnoloogiat üheks lähemate aastakümnete kõige paljutootavamaks tehnoloogiavaldkonnaks, millel on palju võimalikke kasutusviise farmaatsias, kosmeetikas, toiduainetetööstuses ja keskkonna puhastamisel; usub, et teadusuuringuid selles valdkonnas tuleks intensiivistada ja liikmesriigid võiksid kasutada ära rohelises raamatus soovitatud merebiotehnoloogia investeerimisfondide loomist, ning et liikmesriikide teadusuuringute koordineerimine selles valdkonnas annaks tulemuseks parema sünergia; rõhutab, et merebiotehnoloogia mis tahes arendamine peab olema

rangelt reguleeritud ja hoolikalt hinnatud, et vältida niigi tundlike ja ohustatud mereökosüsteemide ülekasutamist ning edasist kahjustamist;

130. juhib tähelepanu sellele, et ookeanipõhja uhtained sisaldavad suurtes kogustes gaasilisi hüdraate, mis võivad täiendada või asendada tavalisi süsivesinikke; toonitab, et nende ressursside hindamine, neile ligipääsu tagamine ja nende kasutusviiside väljatöötamine on suur väljakutse, mida Euroopa peaks hoolikalt uurima; usub, et ELi liikmesriikide mandrilava laiendamine üle 200 meremiili Montenegro Bay konventsiooni artikli 76 alusel pakub võimalust säilitada juurdepääs võimalikele lisaressurssidele;

Ühine merenduspoliitika

131. nõustub komisjoniga selles, et Euroopa ühise mereruumi loomine võib märgatavalt parandada territoriaalvete haldamise tõhusust ning usub, et ühine mereruum aitab kaasa ka siseturu integratsioonile ELi sisese meretranspordi ja teenuste osas, eriti pidades silmas tolli ja administratiivtoimingute lihtsustamist ning UNCLOS ja IMO konventsioone, mis käsitlevad "meresõiduvabadust" ja "rahumeelse läbisõidu õigust" majandusvööndis ja rahvusvahelistes vetes (avamerel); märgib, et ühendus on juba astunud selles suunas arvestatavaid samme, kuid mõnedel juhtudel on rakendamine liikmesriikides maha jäänud; kutsub liikmesriike üles Euroopa Liidu õigusakte viivitamata rakendama;

132. toonitab lähimeresõitude kui säästva ja tõhusa transpordiviisi eeliseid ja potentsiaali, mis on vaba maismaatranspordi ummikutest ja millel on piisavalt arenguruumi; palub seega komisjonil lähimerelaevandust toetada ja edendada, rakendades täies mahus selleteemalisi õigusakte; on seisukohal, et lähimeresõitude jätkuv käsitlemine õigsuaktides rahvusvahelise transpordina pidurdab selle arengut; kutsub seega komisjoni üles töötama välja ettepanekut lähimeresõitude käsitlemiseks Euroopa Liidu siseturu kontekstis; rõhutab, et see ei tohi **mõjutada UNCLOS ja IMO konventsioone, mis käsitlevad „meresõiduvabadust“ ja „rahumeelse läbisõidu õigust“ majandusvööndis ja rahvusvahelistes vetes (avamerel);**

133. on pettunud seni saavutatud väheses edus TEN projekti nr 21 "merekiirteed" rakendamisel ning kutsub komisjoni üles määrama koordinaatorit, kes kiirustaks merekiirteede projekti rakendamist;

134. on seisukohal, et ELi poolt vastu võetud uus merenduspoliitika peaks keskenduma ka merega seotud arheoloogiliste ressursside kaitsmisele ja propageerimisele;

135. leiab, et ELi kõigi keskkonnavalaste õigusaktide täielik ja õigeaegne rakendamine (muu hulgas vee raamdirektiiv¹, elupaikade ja linnustiku kaitse direktiivid, nitraatide direktiiv², laevakütuste väävlisisalduse direktiiv³, merereostuse kriminaalõigusmeetmete direktiiv⁴)

¹. Euroopa parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L327, 22.12.2000, lk 1).

². Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1).

³. Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ (EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13).

⁴. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest (ELT L 255, 30.9.2005, lk 1).

on merekeskkonna hea seisundi säilitamiseks hädavajalik ning et komisjon peaks avaldama selleks liikmesriikidele vajalikku survet, vajaduse korral ka rakendama õiguslikke meetmeid;

136. on veendunud, et EÜ asutamislepingu artikli 174 lõikes 2 sisalduv ettevaatusprintsip peaks olema aluseks ELi merealade mis tahes tüüpi kasutamisel; rõhutab, et kindlate teadusandmete puudumist ei tohi seega kasutada vabandusena ennetava tegevuse edasilükkamiseks;
137. märgib, et rohelises raamatus on mainitud mitmeid kasulikke panuseid, mida võiks anda sõjavägi, nagu näiteks pääste- ja otsingutööd, katastroofiabi ja järelevalve merel; avaldab aga kahetsust, et ei ole mainitud keskkonnakahju, mida sõjavägi võib põhjustada, näiteks relvakatsetustega, veealuste hüdrolokaatoritega, mereväebaaside ehitamisega ja suure intensiivsusega veealuste heliedastussüsteemide kasutamise, mis võivad avaldada kahjulikku mõju vaalaliste, põhjustades kurtust, siseorganite kahjustusi ja surmaga lõppevat vaalade massilist kaldalehitmist; nõuab, et sõjaväe tegevus oleks selles küsimuses täielikult merenduspoliitikasse kaasatud, et sellele rakendataks täielikku keskkonnamõju hindamist ja et sõjavägi kannaks täit vastutust.
138. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles lülitama oma merenduspoliitikasse otsuse uurida eelmistest sõdadest pärinevaid laskemoonavarusid Euroopa meredes ning ohtu, mida need varud inimestele ja keskkonnale kujutavad; samuti uurima võimalusi need kahjutuks teha ja/või merepõhjust ära tuua, ning astuma vajalikke samme;
139. nõuab ühenduse osa suurendamist rahvusvahelistes organisatsioonides; rõhutab aga, et seejuures ei saa ega tohigi ühendus liikmesriike esindada või koguni asendada; kinnitab veel kord, et palub nõukogul taotleda ELi IMO liikmeks vastuvõtmist;
140. rõhutab, et Euroopa Liidul tuleks aktiivselt osaleda merenduse haldamises rahvusvahelisel tasandil, et edendada merendusalasest majandustegevuses võrdseid võimalusi, tegemata järeleandmisi merendustegevuse keskkonnasäästvuse osas;
141. rõhutab, et IMO, ILO ja ELi olemasolevate õigusaktide rakendamine ja jõustamine on toonud kaasa ohutuma, puhtama ja majanduslikult elujõulisema merendussektori; tervitab, et 1. jaanuaril 2007. aastal jõustunud MARPOLi konventsiooni I ja II lisa on läbi vaadatud; palub liikmesriikidel kiiresti ratifitseerida kõik olulised IMO ja ILO konventsioonid, eriti MARPOLi konventsiooni VI lisa ja punkrikütuse konventsiooni, rahvusvahelise konventsiooni laevade kahjulike veeorganismide tõrje süsteemide järelevalve kohta ja HNS-konventsiooni; teeb ettepaneku arvestada ratifitseerimist või mitteratifitseerimist laevade ülevaatuse kriteeriumina laevakontrolli käigus sadamates;
142. õhutab liikmesriike ja komisjoni võtma aktiivselt osa Rahvusvahelise Naftareostuse Kompensatsioonifondi egiidi all toimuvatest diskussioonidest, et võidelda normide eiramise vastu laevanduses ja edendada kõrgetasemelist laevandust; rõhutab, et keskmises perspektiivis tuleks kaaluda tsiviilvastutuse konventsiooni ja Rahvusvahelise Naftareostuse Kompensatsioonifondi läbivaatamist;
143. arvab, et EMSA, FRONTEXi, kalandusagentuuri ja keskkonnaagentuuri käsutuses on erinevad vahendid, mille kombineerimine võiks Euroopa merenduspoliitikat tõhusalt

toetada; nõuab seepärast komisjonilt tungivalt lisaks kõnealuste agentuuride koostööd segavate takistuste kõrvaldamisele ka koostöö ametlikuks muutmist, et tagada järgmist: 1) mereohutus ja merekeskkonna kaitse (kaasa arvatud kalandusjärelvalve), terrorismi, piraatluse ja kuritegude ning ebaseadusliku, reguleerimata või teatamata jäetud kalapüügi (IUU) tõkestamine merel; 2) kalatööstuse koordineeritud inspekteerimine ja seaduste täitmise tagamine ühtemoodi kogu ELis ning ühesugused karistused ja sanktsioonid kõikide liikmesriikide kohtute poolt, 3) määratud meresõiduteedest kinnipidamise range järelvalve ja laevajäätmete ebaseadusliku merrelaskmise eest kohtulikult vastutusele võtmine; kiire ja kooskõlastatud reageerimine õnnetuse korral, vajalike meetmete võtmine nii kiiresti kui võimalik, sealhulgas määramine eraldamine põgenike jaoks, sadamate eraldamine erakorraliseks kasutamiseks, ebaseadusliku sisserände takistamine; kordab juba meresõiduohutuse ajutise komisjoni (MARE) lõppraportis esitatud Euroopa rannavalve loomise nõuet ja palub komisjonil uurida selle teostatavust nii kiiresti kui võimalik;

144. loodab, et Euroopa naaberriikide poliitika võtab vajalikul määral arvesse liidu merenduspoliitikat ja vajadust teha ELi naaberriikidega koostööd merekeskkonna, -ohutuse ja -turvalisuse osas;
145. on seisukohal, et ebaseaduslik, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüük on tõsine probleem, mis muutub üha tõsisemaks ja põhjustab nii väärtuslike kalavarude hävimist kui ka ebaausat konkurentsi reegleid järgivate ja mittejärgivate kalurite vahel; märgib, et ELi teatud püügipiirkondades moodustab ebaseaduslik, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügi saak märkimisväärse osa kogu kalasaagist; ootab komisjoni peatset teatist ja õigusloomealaseid ettepanekuid võitluseks ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügiga ning ELi 2002. aasta tegevuskava uuendamiseks;
146. nõuab jätkuvat integreeritud lähenemist Euroopa Liidu merenduspoliitikale ka edaspidi; rõhutab, et see hõlmab vähemalt komisjoni liikmete korrapäraseid kooskõlastuskohtumisi ning korrapärast avalikku mõttevahetust teiste huvitatud osapooltega, näiteks iga kahe aasta järel toimuvate konverentside raames; palub tulevastel eesistujariikidel süveneda tööprogrammide tutvustamise käigus põhjalikumalt merenduspoliitikasse; palub lisaks, et komisjon määraks igal aastal kõik ELi vahenditest rahastatavad merega seotud projektid.

o

o o

147. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, Euroopa Sotsiaal- ja Majanduskomiteele ning Regioonide Komiteele.

SELETUSKIRI

Euroopa Komisjoni roheline raamat „Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses” on mitmes mõttes poliitiliselt uuenduslik. See on selgesti näha juba asjaolust, et kuue kuu jooksul vaieldi parlamendis selle üle, missugune parlamendikomisjon peaks selles küsimuses vastutav olema. See näitab, et komisjoni soovitud ühtset, integreeritud lähenemist, mis hõlmaks erinevaid valdkondi nagu laevatehased, laevandus, laevade ohutus, mereohutus, turism, kalandus, sadamapoliitika, merekeskkond, teadusuuringud, tööstus, ruumiline planeerimine jm, ei saavutata automaatselt. Kui vaadata, kui killustatud on liikmesriikides merenduspoliitikaga tegelevad haldus- ja poliitilised organid, siis näeme, kui raske on integreeritud lähenemise elluviimine praktikas. Vaatamata rohelisele raamatule avaldavad ka komisjoni peadirektoraadid ettepanekuid, mis paistavad pigem killustatud kui terviklikku poliitikat esindavat.

Pärast esialgseid raskusi parlamendis moodustasid raportöör (transpordi- ja turismikomisjon) ning kaasraportöörid (keskkonnakomisjon, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon, kalanduskomisjon, tööstuskomisjon, teadusuuringute ja energeetikakomisjon, regionaalarengu komisjon) töögrupi, et juba valdkondade kaupa raportite osade koostamise etapis ühise lõpliku raporti osas võimalikult üksmeelsele seisukohale jõuda. Nii saavutati hea koostööviis, mis ei sõltu komisjonidevahelise koostöö ametlikest reeglitest. 20. märtsil 2007. aastal toimus eesistujariigi Saksamaa ja järgmise eesistujariigi Portugali osavõtul ühine kuulamine, mille korraldasid ühiselt kõik osalevad komisjonid koos eri valdkondade esindajate ja ekspertidega. Seega sisaldab käesolev raporti projekt peaaegu kõiki kaasraportööride ettepanekuid.

Üldiselt tundub, et liikmesriigid, asjassepuutuvad sektorid ja piirkonnad on komisjoni integreeritud lähenemisega merenduspoliitikale nõus. See võib tuleneda ka üksikute poliitikavaldkondade suhteliselt suurest abstraktsusest, eraldatud seisukohtade vältimisest ja tingiva kõneviisi kasutamisest, mis jätab väljapääsu.

Kas üksmeel rohelise raamatu suhtes konkreetsete valdkondlike tegevuspõhimõtete täpse sõnastamise järel edasi kestab, on näha tulevikus. Sellest, kuidas nõukogu ja liikmesriigid käsitlevad parlamendi otsuseid seitsme õigusloomega seotud algatuse kohta seoses Erika II pakkega, mida on rohelises raamatus nimetatud Euroopa laevandus- ja mereohutuse oluliseks osaks, paistab, kui tõsiselt tulevast merenduspoliitikat võetakse.

Seega teeb raportöör ettepaneku, et parlament esitaks komisjonile ja ka liikmesriikidele rea konkreetseid nõudmisi. Need nõudmised puudutavad nii kõikide merega seotud majandusharude, teadusuuringute ja innovatsiooni toetamist kui ka kohustusi suurema jätkusuutlikkuse osas.

Raportöör peab meretransporti Euroopa majanduse oluliseks tugisambaks. Seepärast peaks Euroopa Liidu merenduspoliitika üks eesmärke olema selle edendamine ning vabastamine bürokraatlikest piirangutest. Laevatransporti peaks selgelt eelistama maantee- või õhutranspordile, kuna see kahjustab keskkonda viimastega võrreldes vähem.

Siiski ei ole ka meretransport „puhas”, lisaks ilmsetele õnnetustele on sellel ka selged kõrvalmõjud keskkonda reostavate heitgaaside, nafta ja kemikaalide legaalse ja illegaalse keskkonda heitmise näol. Tuleb võtta meetmeid, et muuta meretransport vähem keskkonda ja kliimat kahjustavaks.

Roheline raamat mainib kliimapoliitikat, kuid käsitleb seda vaid põgusalt. Raportöör ja kaasraportöörid leiavad, et tulevane merenduspoliitika peaks pöörama erilist tähelepanu kliimamuutusele ja selle vastu võitlemisele. Heitkogustega kauplemine laevanduses, taastuvenergia, nagu näiteks tuule- ja päikeseenergia kasutamine laevadel, maismaalt pärit energia kasutamine sadamates seisvatel laevadel, rannikualade tuuleenergia ja teised teemad peavad tulevikus Euroopa Liidu poliitikakava jõulisemalt mõjutama.

Raportöör ei näe nendes meetmetes Euroopa Liidu tööstusele mingit kahju, pigem vastupidi: ELi tööstusharud on edukad ainult siis, kui need on uuenduslikud. Standardtooteid, eriti laevaehituses, saab Euroopas vaevalt konkurentsivõimelise hinnaga toota.

Euroopa Liidul on võimalus saada innovaatilise ja säästva merenduspoliitika eestvedajaks. Selleks on vaja liikmesriikide ühist tahet. Euroopa Parlament peaks hindama edaspidi iga eesistujariiki tema panuse järgi merenduspoliitika edendamisse.

10.5.2007

KESKKONNA-, RAHVATERVISE- JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS (*)

transpordi- ja turismikomisjonile

Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suuna kohta: Euroopa visioon ookeanidest ja meredest
(2006/2299(INI))

Arvamuse koostaja: Satu Hassi

(*) Komisjonidevaheline tõhustatud koostöö – kodukorra artikkel 47

LÜHISELGITUS

Roheline raamat Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika kohta on väga teretulnud dokument, kuna, nagu raamatus märgitakse:

[meie merede] pakutavaid hüvesid on võimalik jätkuvalt nautida ainult siis, kui me meresid sügavalt austame, kuna praegu on mereressursid tugeva surve all, neid ohustab meie üha arenev tehnoloogiline oskus neid oma huvides ära kasutada. Merede bioloogilise mitmekesisuse kiirenenud kahanemine eriti just reostuse, kliimamuutuse mõjude ja kalade ülepüügi tõttu on ohusmaal, mida me ei saa eirata. (lk 5-6)

Komisjonil on ülim aeg alata kooskõlastatud ja sidusa merenduspoliitika väljatöötamist.

Roheline raamat juhib tähelepanu sellele, mil määral on merekeskkonna seisundit rikutud, ning toob välja ka teisi olulisi momente, millega arvamuse koostaja nõustub:

- merekeskkonna halvenemine vähendab potentsiaalseid töökohti;
- ELi poliitika tuleb välja töötada rahvusvahelises kontekstis;
- uute tehnoloogiate arendamine ja rakendamine keskkonnasäästvuse nimel võib tuua kaasa töökohti ja ekspordivõimalusi;
- andmeid merekeskkonna kohta kasutatakse puudulikult (andmeid ei piisa, liikmesriikide

andmed ei ole võrreldavad jne) ning olukorra parandamiseks tehakse ettepanekuid.

Hädasti oleks vaja merendustegevuse ruumilise planeerimise süsteemi, mis toetuks ökosüsteemide-põhisele lähenemisele ja seaks tegevusele piiranguid, kui vaja (vt lk 34).

Raamatus märgitakse, et merenduspoliitika toetub kahele sambale - Lissaboni strateegiale ning merekeskkonna kaitse ja säilitamise temaatilisele strateegiale. Arvamuse koostaja tunnistab, et majanduskasvu ja keskkonnakaitse nõudmisi võib olla raske ühildada, kuid usub, et liigne rõhuasetus majanduskasvu lühiajalistele eesmärkidele võib pikemas perspektiivis tekitada märkimisväärset kahju nii keskkonnale kui ka majandusele. Raamatu põhjal on ilmne, et Euroopa Komisjon tunnistab, et merekeskkonna kaitsmine võib majanduskasvu toetada – mainitakse avamere-energeetikat, meretranspordi, laevaehituse ja muude tehnoloogiate puhtamaid ja keskkonnasäästvamaid vorme.

Arvamuse koostaja kutsub komisjoni tagama, et merestrateegia direktiivi – mis on õigusaktina ELi merekeskkonna säilitamise poliitika tugisambaks – ei nõrgendataks ei selle lõpliku vastuvõtmise käigus ega ka merenduspoliitika arutelude tulemusena. On eriti oluline, et hea keskkonnaseisundi definitsioon sellesse alles jääks, samuti on oluline panna liikmesriike kohaldama täielikult kõiki teisi keskkonnavalaseid õigusakte, nagu elupaikade direktiiv, Natura 2000 jt.

Kliimamuutus on Euroopa Liidu ja kogu ülejäänud maailma jaoks niivõrd olulise tähtsusega, et heitkoguste vähendamise kampaania peaks olema ELi üks peamisi prioriteete. Kõik transpordiliigid (nii õhu-, maantee- kui ka meretransport) toodavad üha suurema osa kasvuhoonegaaside heitkogustest ning komisjonil tuleks kiiresti teha ettepanek nende vähendamiseks, mis aitaks ühtlasi ka suurendada tööhõivet teistele riikidele vajaliku tehnoloogilise oskusteabe arendamise kaudu.

Lõpetuseks on üks teema, mille puudumine raamatust äratub tähelepanu. Sõjaväge on mainitud ainult võimaliku positiivse panuse kontekstis merenduspoliitikale, nagu näiteks pääste- ja otsingutööd, õiguskaitse jne. Ei ole nimetatud võimalikke keskkonnakahjusid, mida võivad tekitada liikmesriikide sõjaväerajatised ja nende tegevus. Seda tähelepanematust tuleks resolutsioonis mainida.

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval transpordi- ja turismikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde oma 14. novembri 2006. aasta resolutsiooni merekeskkonna kaitse ja säilitamise temaatilise strateegia kohta¹ ning rõhutab veel kord eelkõige järgmisi vajalikke samme:
  - et ELi üldeesmärk oleks mere säästev kasutamine ja mereökosüsteemide säilitamine; seda aitaks saavutada ELi jõuline poliitika merekeskkonna kaitseks, mis takistaks bioloogilise mitmekesisuse edasist hävimist ja merekeskkonna halvenemist;
  - lülitada dokumenti hea keskkonnaseisundi ühine definitsioon kogu Euroopa Liidu jaoks;
  - et Euroopa Keskkonnaagentuur esitaks regulaarselt merekeskkonna hindamiste tulemusi, mis sunnib riike parandama andmete kogumist, esitamist ja vahetamist;
  - tunnistada, et ettevalmistatava merestrateegia direktiivi (KOM(2005)0505 – C6-0346/2005 – 2005/0211(COD) vastuvõtmisel ja rakendamisel on tähtis naaberriikidega eelnevalt konsulteerida, koordineerida ja koostööd teha, nagu on rõhutatud 14. novembri 2006. aasta seisukohas²;
2. tunnistab, et terve merekeskkond on ELi laevandussektori säästva arengu aluseks ning tuletab meelde ELi lubadust lisada keskkonnamõõde edukalt kõikidele ühenduse poliitika aspektidele;
3. rõhutab, et puhas merekeskkond piisava bioloogilise mitmekesisusega, mis kindlustab ökosüsteemide korraliku toimimise, on Euroopa jaoks väga oluline; rõhutab samuti, et merepiirkondade oluline väärtus tähendab seda, et merekeskkonna heast seisundist tulenev kasu Euroopa Liidus ulatub kaugemale võimalikust majanduslikust kasust, mida saadakse vesikondade, rannavete ja merede eri osade kasutamisest, ning seega on ELi merekeskkonna säilitamine ja mõnedel juhtudel ka taastamine kohustuslik;
4. tuletab meelde põhimõtet läheneda inimtegevuse korraldamisele ökosüsteemi-põhiselt, see põhimõte on merekeskkonna temaatilise strateegia üks olulisi elemente; nõuab, et seda põhimõtet rakendataks ka merenduspoliitikas;
5. on seega veendunud, et merekeskkonna taastuvaid ressursse saab ja tuleb kasutada säästlikult, nii et neid saaks kasutada kaua ja sellest tulenevat majanduslikku kasu jätkuvalt pikaks ajaks; rõhutab seetõttu vajadust, et mitmesugused asjaomased poliitikavaldkonnad kohandataks vastavalt terve merekeskkonna nõuetele; kutsub sellega seoses kasutama rohkem rannikualade ja avamere tuuleenergiat, et kasutada säästvalt selle potentsiaali tööhõive ja majanduspoliitika seisukohast;

---

¹ P6_TA(2006)0486.

² P6_TA(2006)0482.

6. rõhutab, et maismaa ja avamere tuuleenergia omab väga märkimisväärset arengupotentsiaali ja võib oluliselt kaasa aidata kliimakaitsele, kutsub seetõttu komisjoni üles tegutsema ja asutama tuuleenergia sektisooni või koordineerimisüksuse ja käivitama tuuleenergia tegevusplaani;
7. rõhutab jõuliselt, kui oluline on hea keskkonnaseisundi määratlemiseks valitud kriteeriumide piisav ulatuslikkus, kuna need kvaliteedile seatud eesmärgid on tegevusprogrammide mõõdupuuks ilmselt pikaks ajaks;
8. on samuti seisukohal, et vee kvaliteedi parandamise meetmed tuleb võtta kiiresti ja väljendab seetõttu muret merestrateegia direktiivi ettepanekus esitatud pikendatud ajakava pärast;
9. usub, et seetõttu on tähtis koordineerida merendusstrateegia tegevuskavade koostamise ajakava oluliste programmidega ELi tasandil, näiteks ELi struktuurifondidega, et saavutada suurim võimalik kasu olemasolevate programmidega koordineerimisest; on seetõttu arvamisel, et tegevuskavad tuleks koostada hiljemalt 2012. aastaks, et hõlbustada koordineerimist struktuuriprogrammide koostamisega alates 2014. aastast; rõhutab, et koordineerimine ELi põllumajandusfondiga on eriti tähtis nende piirkondade puhul, kus põllumajandusest pärineb oluline osa merre sattuvast heitest;
10. nõuab kindlalt, et kiirendataks merekaitsealade võrgustiku elluviimist;
11. olles mures kliimamuutuse mõju pärast mereökosüsteemidele ka kliima kaitsmise positiivseimate võimalike lahenduste korral, kutsub pöörama vajalikku tähelepanu merekeskkonna erilisele tundlikkusele kliimamuutusest tulenevate teiste tegurite suhtes; nõuab, et merendustegevuse põhjustatud kasvuhoonegaaside heitkoguseid tuleks kiiresti tõhusate meetmetega piirata, näiteks arvata meretransport saastekvootidega kauplemise alla ja kasutada laevade liikumapanemiseks rohkem taastuvaid energiaallikaid;
12. on seisukohal, et võimalik oleks saavutada lämmastikoksiidide ja osakeste hulga märkimisväärne vähenemine, kui sadamas olevad laevad saaksid energiat maismaalt, ja kutsub seetõttu komisjoni üles toetama kohaseid meetmeid;
13. väljendab muret seoses aruannetega, mille kohaselt on merendusest pärinev süsinikdioksiidi heide esialgselt arvatust kõrgem, moodustades kuni 5% heite üldkogusest, ja see kasvab prognooside kohaselt järgmise 15–20 aasta jooksul 75% võrra, kui ei võeta vastumeetmeid; juhib tähelepanu, et kasvuhoonegaaside heide kalalaevadelt on märkimisväärne; märgib IMO raames kõnealusel küsimusel edusammude puudumist, hoolimata Kyoto protokollis kümme aastat tagasi antud volitustest, nõuab tungivalt, et komisjon teeks õigusloomega seotud ettepaneku, et tõhusalt vähendada merendusest pärinevat kasvuhoonegaaside heidet ja võtaks merendussektori rahvusvahelistesse konventsioonidesse lülitamiseks otsustavaid meetmeid;
14. märgib, enamik merekeskkonna reostusest on pärit maismaa allikatest, nagu näiteks – aga mitte ainult – põllumajandusjääkide äravool ja heited tööstusallikatest, mis mõjuvad eriti hävitavalt suletud ja poolsuletud merele; rõhutab, et EL peab pöörama nendele piirkondadele erilist tähelepanu ning võtma meetmeid edasise reostuse piiramiseks ja

- ärahoidmiseks; on ühtlasi arvamusel, et selleks saaks edukalt kasutada uut GMESi (ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire) tehnoloogiat;
15. tunnistades, et laevadelt pärinevad õhusaasteainete kogused ületavad lähitulevikus maismaalt pärinevaid õhusaasteainete koguseid, tuletab meelde oma nõuet õhu kvaliteedi temaatilise strateegia kontekstis, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid viivitamata meetmeid laevandussektorist pärineva heite vähendamiseks ja et komisjon esitaks ettepanekud:
- kehtestada NOx heitkoguste normid ELi sadamaid kasutavatele laevadele;
  - määrata Vahemeri ja Atlandi ookeani kirdeosa väävli heitkoguste kontrollimise piirkondadeks (SECA) MARPOLi konventsiooni kohaselt;
  - vähendada SECAdes reisilaevadel kasutatavates laevakütustes suurimat lubatud väävlisisaldust 1,5%lt 0,5%le;
  - kehtestada fiskaalmeetmed, nt maksud või tasud laevadelt pärit SO₂ ja NOx heitkogustele;
  - edendada väiksemate SO₂ ja NOx heitkogustega laevu eelistavate diferentseeritud sadama- ja faarvaaterimaksude kehtestamist;
  - soodustada kaldalt tuleva elektri kasutamist sadamas seisvatel laevadel;
  - ELi laevakütuste kvaliteeti käsitleva direktiivi kohta;
16. märgib murelikult, et Läänemeri on käesoleval ajal üks kõige saastunumaid meresid maailmas, ja tuletab komisjonile meelde parlamendi varasemat üleskutset koostada ELi Läänemere strateegia alane soovitus, kus esitatakse meetmed Läänemere keskkonnaseisundi parandamiseks, eelkõige Läänemere eutrofeerumise vähendamiseks ning nafta ja muude toksiliste ja kahjulike ainete merre heitmise ärahoidmiseks; tuletab meelde, et koostööinstrumente, näiteks INTERREG programme, tuleks Läänemere keskkonna seisundi parandamise piirkondadevaheliste projektide rakendamisel täielikult ära kasutada;
17. rõhutab vajadust kaasata jõupingutused, et arendada välja teaduslikud ja tehnoloogilised uuendused merenduslaste teadusuuringute valdkonnas Euroopa ühiste uurimisprogrammide raames ja nende rahastamist suurendades;
18. on veendunud, et puhas merekeskkond on meres elavatele liikidele, nii kaubanduslikul eesmärgil kasutatavatele kaladele kui muudele mittekasutatavatele liikidele kriitilise tähtsusega ja et igasugune kahanevate kalavarude taastumine sõltub merereostuse ja kalapüügi vähendamisest; peab kohustuslikuks vähendada meresaasteaineid, kindlustamaks, et ELis kasutatav kalajahu ei oleks saastunud;

19. leiab, et ELi kõigi keskkonnaalaste õigusaktide täielik ja õigeaegne rakendamine (muu hulgas vee raamdirektiiv¹, elupaikade² ja linnustiku kaitse³ direktiivid, nitraatide direktiiv⁴, laevakütuste väävlisisalduse direktiiv⁵, merereostuse kriminaalõigusmeetmete direktiiv⁶) on merekeskkonna hea seisundi säilitamiseks hädavajalik ning et komisjon peaks avaldama selleks liikmesriikidele vajalikku survet, vajaduse korral ka rakendama õiguslikke meetmeid;
20. juhib tähelepanu eksootiliste organismide mõnikord mere ökosüsteemi suhtes hävitavale mõjule ja tunnistab, et sissetungivad võõrliigid on oluliseks ohuks merede bioloogilisele mitmekesisusele; kutsub komisjoni üles võtma viivitamata meetmeid organismide ballastveega ülekandmise vältimiseks ja viima sisse tõhusaid kontrolle ballastvee ELi vetesse heitmise suhtes;
21. ELi keskkonnaalaste õigusaktide täitmise tõhustamise ja merereostuse ärahoidmise kontekstis tuleb meelde oma varasemat nõuet komisjonile uurida Euroopa rannavalve teenistuse asutamise võimalikkust;
22. tunnistab, et merekeskkonna ressursside hea haldamine nõuab põhjalikku andmebaasi; rõhutab sellega seoses merekeskkonnaalaste põhjalike teaduslike teadmiste tähtsust, mis oleksid abiks kulutõhusate otsuste tegemisel ja aitaksid vältida meetmeid, mis ei tooda lisandväärtust; nõuab seetõttu kindlalt, et merega seotud teadusuuringutele pöörataks eritähelepanu ja et neile eraldataks vahendid, mis võimaldavad keskkonnaseisundi jätkusuutlikku ja tõhusat parandamist;
23. on veendunud, et EÜ asutamislepingu artikli 174 lõikes 2 sisalduv ettevaatusprintsip peaks olema aluseks ELi merealade mis tahes tüüpi kasutamisel; rõhutab, et kindlate teadusandmete puudumist ei tohi seega kasutada vabandusena ennetava tegevuse edasilükkamiseks;
24. leiab, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse mõiste on merekeskkonna säilitamise kontekstis õigusaktidega võrreldes liiga piiratud mõjuga, ning sellepärast peab ühenduse keskkonnakaitse programmi jätkuvalt kindlustama vastava õigusliku alusega, mida toetaks vastutustunnet ilmutavate ettevõtete vabatahtlik tegevus;
25. rõhutab, et Euroopa Liidul tuleks aktiivselt osaleda merenduse haldamises rahvusvahelisel tasandil, et edendada merendusala majandustegevuses võrdseid võimalusi, tegemata järeleandmisi merendustegevuse keskkonnasäästvuse osas;

---

¹ EÜT L327, 22.12.2000, lk 1. (Euroopa parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik).

² EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. (nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta).

³ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1. (nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta).

⁴ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. (nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest).

⁵ EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13. (nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ).

⁶ ELT L 255, 30.9.2005, lk 1. (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest).

26. tunnistab rannikuvööndi tähtsust taastuva energia arendamiseks, mis on oluline ja lahutamatu osa ELi püüdlustest võidelda kliimamuutuse vastu; märgib, et tuule-, töusulaine- ja muud liiki energia kasutamiseks on vaja sobivat tsoonideks jaotamist merendustegevuse ruumiliseks planeerimiseks, et vähendada miinimumini lahkkelisid teiste merekeskkonna kasutajatega ja vältida keskkonna kahjustamist, võttes arvesse keskkonnamõju hindamist; tervitab märkimisväärseid võimalusi, mida üha kasvav taastuvenergia tööstus ELis tööhõive suurendamiseks ja tehnilise kompetentsuse parandamiseks pakub;
27. kinnitab veel kord oma 14. novembri 2006. aasta seiskohta merestrateegia direktiivi suhtes, eriti mis puudutab mis tahes tahkete ainete, vedelike või gaaside süstemaatilise/tahtliku veekeskonda, merepõhja või selle aluspinnasesse laskmise keelustamist ja/või kriteeriume; leiab, et süsinikdioksiidi mis tahes ladustamine merepõhja ja selle aluspinnasesse võib toimuda ainult rahvusvahelise õiguse alusel, selleks tuleb eelnevalt läbi viia keskkonnamõtjude hindamine vastavalt nõukogu direktiivile 85/337/EMÜ¹, tuleb arvestada asjaomaseid rahvusvahelisi konventsioone, vajalik on korrapärane järelevalve ja kontroll;
28. tunnistab, et merendusstrateegia on merenduspoliitika keskkonnasambaks, poliitikad peavad olema üksteist täiendavad, tagamaks ELi lähenemise kooskõla; tunnistab, et süsinikdioksiidi ladustamine merepõhja alustes geoloogilistes struktuurides võib moodustada osa kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise meetmete kogumist, ja kustub üles looma selget õiguslikku ja reguleerivat raamistikku kõnealuse tehnoloogia kasutamiseks;
29. nõuab, et kõikide linnaalade, tööstuspiirkondade, sadamate ja väikesadamate, puhkealade jne arendamise planeerimisel ühenduse pikal rannikul tuleb selgelt arvesse võtta kliimamuutuse tagajärgi ja sellega seotud meretaseme tõusu, samuti üha sagedasemaid ja üha tugevamaid tormi ning suurenevat lainekõrgust; nõuab, et rannikualadele ei ehitataks mingeid uusi tuumarajatisi;
30. leiab, et „rühmitamise” idee võiks olla merekeskkonnale positiivne mõju, kui elupaikade kaitse, saastekontroll ja muud keskkonnatehnoloogiad kuuluksid väljatöötamise ja rakendamise rühmadesse planeerimisetapist alates; märgib, et parimate keskkonnatehnoloogiate jagamine ja parem (riikidevaheline) koostöö sadamate vahel ning tõhusam sadamate läbilaskevõime kasutamine peaks etendama rühmitamisel olulist osa;
31. tervitab komisjoni nõustumist sellega, et stabiilse õigusliku keskkonna ja otsuste tegemisel siduva õigusliku aluse kindlustamiseks on vaja „laiahaardelist ruumilise planeerimise süsteemi”; leiab, et tõhusa, ökosüsteemil põhineva ruumilise planeerimise oluline kriteerium peaks olema tegevuste organiseerimine sel moel, et hoida ökoloogiliselt tundlikud piirkonnad keskkonda kahjustavate tegevuste mõjust puutumata,

---

¹ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. (nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta).

kasutades samal ajal ressursse kõigis teistes valdkondades keskkonnasäästlikult; soovib selles kontekstis kasutada strateegilise keskkonnamõju hindamise vahendit¹;

32. rõhutab, et rannikuvööndi haldamisel peab siiski üheks põhiliseks eesmärgiks olema merekeskkonna kaitsmine, mitte mõnede üksikute näidisalade eraldamine keskkonnakaitse märgina, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu soovitus 2002/413/EÜ (rannikuvööndi ühtse haldamise rakendamise kohta) valguses²;
33. nõustub antud kontekstis komisjoniga selles, et rannikuvöönd võib inimtegevust rahvastiku tiheduse ja tööstuse mõttes taluda ainult teatud piirini, ilma et see teeks keskkonnale tõsist ja võib-olla ka pöördumatut kahju; toetab seega komisjoni seisukohta, et nende piiride täpsustamiseks on vaja laiahaardelist uuringut, mille tulemustest oleks abi prognoosimisel ja planeerimisel;
34. märgib, et hea keskkonnaseisundi saavutamine nõuab, et ka ökoloogiliselt tundlikest piirkondadest väljaspool toimuv inimtegevus oleks rangelt reguleeritud, vähendamaks igasugust võimalikku negatiivset mõju merekeskkonnale;
35. toetab rohelises raamatus esitatud väidet, et merekeskkonna seisundit ja seal toimuvaid või seda mõjutavaid tegevusi puudutava informatsiooni kättesaadavusega on suuri probleeme; toetab seega nõudmist, et andmete kogumise, kaardistamise ja vaatlemise, laevade seire jm programme tuleb oluliselt parandada, kaasates neis valdkondades liikmesriike, merekonventsioone, komisjoni ja teisi ühenduse organeid, nagu Euroopa Keskkonnaagentuur ja Euroopa Meresõiduohutuse Amet; rõhutab parima tava vahetamise tähtsust riiklikul, regionaalsel ja Euroopa tasandil;
36. märgib, et rohelises raamatus on mainitud mitmeid kasulikke panuseid, mida võiks anda sõjavägi, nagu näiteks pääste- ja otsingutööd, katastroofiabi ja järelevalve merel; avaldab aga kahetsust, et ei ole mainitud keskkonnakahju, mida sõjavägi võib põhjustada, näiteks relvakatsetustega, veealuste hüdrolokaatoritega, mereväebaaside ehitamisega ja suure intensiivsusega veealuste heliedastussüsteemide kasutamisega, mis võivad avaldada kahjulikku mõju vaalalistele, põhjustades kurtust, siseorganite kahjustusi ja surmaga lõppevat vaalade massilist kaldaleheitmist; nõuab, et sõjaväe tegevus oleks selles küsimuses täielikult merenduspoliitikasse kaasatud, et sellele rakendataks täielikku keskkonnamõju hindamist ja et sõjavägi kannaks täit vastutust.

---

¹ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30. (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivile 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta).

² EÜT L 148, 6.6.2002, lk 24.

MENETLUS

Pealkiri	Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa visioon ookeanidest ja meredest
Menetluse number	2006/2299(INI)
Vastutav komisjon	TRAN
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ENVI 14.12.2006
Tõhustatud koostöö – istungil teada andmise kuupäev	
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Satu Hassi 23.1.2007
Endine arvamuse koostaja	
Arutamine parlamendikomisjonis	21.3.2007
Vastuvõtmise kuupäev	8.5.2007
Lõpphääletuse tulemused	+: 41 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Jill Evans, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Marie Anne Isler Béguin, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Urszula Krupa, Marie-Noëlle Lienemann, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Roberto Musacchio, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Daciana Octavia Sârbu, Karin Scheele, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Kathy Sinnott, Antonios Trakatellis, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Christofer Fjellner, Adam Gierek, Alojz Peterle, Andres Tarand
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)	

4.5.2007

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

transpordi- ja turismikomisjonile

Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suuna kohta: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses
(2006/2299(INI))

Arvamuse koostaja: Jorgo Chatzimarkakis

LÜHISELGITUS

Euroopat võib vaadelda kui suurt poolsaart, mida ümbritsevad ookeanid ja mered ning niisutavad paljud jõed ja kanalid. Merede ja ookeanide kui mitmesugustes tegevusvaldkondades ja majandustegevuses alakasutatud loodusvara tähtsust ei ole võimalik ülehinnata. Kuigi Euroopa meremõõtme potentsiaal on ilmne, on ELi meretranspordi, tööstuse, rannikualade, avamere energia, kalanduse ja merekeskkonna poliitika siiani killustatud ja mõnikord koguni vastandlik. Seega on väga oluline töötada välja kõikehõlmav merenduspoliitika, mille eesmärk oleks Euroopa meremajanduse säästev edendamine. Roheline raamat lubab senikasutamata koostoimete uurimist ja meie ookeanide haldamise uue visiooni loomist.

Meretööstus ja -teenused hõlmavad suurt hulka valdkondlikke majandustegevusi laevaehitusest ja sadamatest kuni akvakultuurini ja avamere energeetika uurimiseni. Merepõhine tegevus annab hinnanguliselt 3–5% Euroopa SKTst ning üle kolme miljoni töökoha.

Euroopa merendusühendused on väga edukad, olles maailmaturul juhtival positsioonil. Euroopa laevatehased on käibe ja innovaatiliste toodete ning protsesside osas maailmaturu liidrid. Euroopa kontrollib üle 40% maailma kaubalaevastikust ja peamistest rahvusvahelistest liinilaevateenustest. Ka laevavarustuse tööstuses, mis on väga tiheda konkurentsiga ja teadmuspõhine turg, on Euroopa 35% turuosaga maailmas juhtpositsioonil.

Meri etendab olulist rolli ka energiavarustuses ning pakub huvitavaid võimalusi taastuva energia tootmiseks, kuna avamere tuuleenergia, ookeanihoovused, lained ja merevee liikumine loodete ajal kätkevad endas tohutut energiahulka.

Mere biotehnoloogiat peetakse üheks põnevaimaks uueks tehnoloogiavaldkonnaks, millel on

tohtu potentsiaal anda kasulik panus pea igasse tööstussektorisse alates tervishoiust kuni bioravini ja kosmeetikast funktsionaalse toiduni, kaasa arvatud vetikad.

Suurima kasvupotentsiaaliga sektorid on matkelaevandus, akvakultuur, taastuvenergia, veealune telekommunikatsioon ja mere biotehnoloogia. Potentsiaalsed ärivõimalused nõuavad jätkuvat teadus- ja arendustegevust. Et olla maailmatasandil konkurentsivõimeline, peab Euroopa tööstus olema teaduspõhine. Seepärast on vaja kvalifitseeritud tööjõudu ja jätkuvat innovatsiooni. Edu võtmeks peetakse innovaatilisi IKT-lahendusi mereandmete kogumisest ja kasutamisest kuni sadamate käitamiseni (Galileo projekt ja GMES-algatus).

EL peaks muutuma merenduspoliitikas globaalseks tegutsejaks, seda nii teadusuuringute programmides kui ka muudes valdkondades. Siiani on ELi poliitika killustunud ning liit ei kõnele ühel häälel. Me peame edu saavutama, eriti kuna maailm ootab meilt globaalset tegutsemist.

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval transpordi- ja turismikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tervitab veendunult kõikehõlmava Euroopa merenduspoliitika väljatöötamist, mille eesmärk on liidu meremajanduse säästev edendamine;
2. on seisukohal, et liidu laevatehased ja laevavarustuse tööstus on suutnud püsida konkurentsivõimelisena tänu investeerimisele innovaatilistesse toodetesse ja protsessidesse ning teaduspõhiste nišiturgude loomisele; usub, et Euroopa merestrateegia peaks looma vajalikud tingimused, mis aitaksid säilitada liidu juhtpositsiooni neil turgudel, näiteks edendades merendustehnoloogia siirdemehhanismide arendamist;
3. rõhutab kõrgelt kvalifitseeritud tööjõu tähtsust Euroopa ühtse meremajanduse konkurentsivõime säilitamisel ja nõuab seetõttu tungival, et komisjon propageeriks merenduse väljaõppe sektoriga seotud ametite atraktiivsust ja võtaks meetmeid, mis on kavandatud praeguse kvalifitseeritud tööjõu puuduse leevendamiseks;
4. nõuab komisjonilt tungival, et viimane toetaks WTO tasandil Euroopa laevatehaseid, millele saab pidevalt osaks ebaaus konkurents Aasia laevaehitajate poolt;
5. märgib, et Euroopa on populaarne jahtlaevaturismi, ristlusturismi ja allveeturismi piirkond; julgustab mereäärseid piirkondi investeerima mereinfrastruktuuri ja muudesse seonduvatesse infrastruktuuridesse, et sellest kasvavast turuosast kasu saada, tagades samal ajal elupaikade, liikide ja mereökosüsteemide üldise kaitse; kutsus komisjoni üles aitama kehtestada ühtlustatud standardid rajatiste ja tehnilise varustuse jaoks, et kindlustada kõrgetasemeline teenindus kogu Euroopa Liidus;
6. on seisukohal, et Euroopa Liidu poolt vastu võetud uus merenduspoliitika peaks keskenduma ka merega seotud arheoloogiliste ressursside kaitsmisele ja propageerimisele;

7. usub, et Galileo satelliitnavigatsioonisüsteem ja GMES-süsteem on merendussektori jaoks suure potentsiaaliga; soovib komisjonil aidata rohkem kaasa nende süsteemide kasutamisele merestrateegia raamistikus;
8. on seisukohal, et arvestades merre tonnide kaupa soolveti ja muid aineid heitvate merevee magestamise tehaste eriti kiiret levikut, peaks komisjon uurima selliste tehaste mõju planktonile ja merepõhjale ning ökosüsteemis esile kutsutud muutustele ja mutatsioonidele;
9. juhib tähelepanu IKT olulisusele sadamalogistikas; on veendunud, et uued õigusaktide ettepanekud, nagu näiteks raadiosageduste kindlakstegemist (RFID) käsitlev ettepanek, peaksid edendama nende tehnoloogiate kasutamist; palub komisjonil kehtestada kogu ELi ulatuses IKT standardid kõikide liidu sadamate jaoks ning võtta endale juhtroll läbirääkimistel rahvusvaheliste tehnoloogiastandardite kehtestamise üle;
10. arvestades, et ookean on keerukas süsteem, mida on keeruline otsese vaatluse teel hõlmata, kutsub komisjoni üles edendama andmete kogumise ja vahetamise ühtlustamist liikmesriikide vahel Euroopa merevaatluse ja -teabe võrgustiku loomise abil; märgib, et ELi poliitika, näiteks veepoliitika raamdirektiivi, Natura 2000 ja muude poliitikavaldkondade rakendamine hõlmab ka koordineeritud vaatlusvõrgustike väljaarendamist;
11. arvestades veetranspordi ülisuurt tähtsust nii siseturul kui ka kauplemisel liidu kaubanduspartneritega, usub, et ELi uus merestrateegia peaks sisaldama ka sadamastrateegiat;
12. tunnistab, et süsinikdioksiidi ladustamine merepõhja aluspinnase geoloogilistesse struktuuridesse moodustab olulise osa kasvuhooonegaaside vähendamiseks võetavate meetmete kogumist; nõuab selge õigusliku ja reguleeriva raamistiku loomist kõnealuse tehnoloogia rakendamiseks;
13. leiab, et suurt potentsiaali fossiilkütuste kasutamise ja süsinikdioksiidiheitmete piiramiseks meretranspordi sektoris pakub muu hulgas biokütuste kasutamise ja edasise uurimise propageerimine ning tuuleenergia suurem kasutamine laevade liikumapanemiseks; rõhutab siiski vajadust biokütuste kohustusliku keskkonnaalase ja sotsiaalse sertifitseerimise järele ja et nende kogu elutsükli kliimatõhusus ja süsinikdioksiidi tasakaal on vaieldamatud;
14. rõhutab tuule, merehoovuste, lainete ja loodete abil toodetud energia potentsiaalset tähtsust, seda eelkõige Euroopa rannikualadel, ja mitte üksnes energiavarustuse, vaid ka majandusliku arengu ja töökohtade loomise seisukohast;
15. tunnistab, et põhjalikud teaduslikud teadmised merekeskkonnast ja selle omadustest viivad kõrge kvaliteediga, keskkonnasäästlike ja majanduslikult tasuvate uuendusteni; toonitab sellega seoses, et merendusala teadusuuringutele tuleb pöörata erilist tähelepanu ja panna rõhku näiteks suuremate ressursside eraldamise kaudu;
16. rõhutab, et tähtis on välja arendada kliimamuutuse tagajärgede uurimise ja ennustamise Euroopa strateegia, mis hõlmaks merekeskkonda ja rannikualasid, võimaldades ennustada

või leevendada neile osaks saavaid keskkonnaalaseid või majanduslikke mõjusid;

17. rõhutab avamere tuuleenergia tohutut arengupotentsiaali ja suurt panust, mida see võib anda Euroopa energiaimpordist sõltumatuse ja kliimakaitsese heaks, osutades samal ajal, et nimetatud potentsiaali täielikuks väljaarendamiseks on endiselt vaja teha tohutuid jõupingutusi; kutsub seetõttu komisjoni üles koostama avamere tuuleenergia tegevuskava, mis kehtastaks tõhusat Euroopa lähenemisviisi avamere tehnoloogiale, edendaks ulatuslikumat võrgustikku ja annaks väljavaated saavutada 2020. aastaks tootmisvõimsus vähemalt 50 GW: loodab seetõttu eelkõige, et võetakse vastu universaalne lähenemisviis ning edendatakse arukat avamere võrgustiku infrastruktuuri; tervitab komisjoni soovitusi Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava koostamiseks ja nõuab tungivalt, et jõupingutused koondataks avamere tuuleenergia ulatuslikule arendamisele;
18. peab merede ja veekogude biotehnoloogiat lähimate aastakümnete kõige paljutootavamaks tehnoloogiaks, mis pakub palju kasutusvõimalusi farmaatsias, kosmeetikas, toiduainetetööstuses ja keskkonna saneerimisel; usub, et selle valdkonna teadusuuringuid tuleks tõhustada ja et liikmesriikide teadustegevuse koordineerimine selles valdkonnas annaks tulemuseks parema sünergia;
19. rõhutab merendusega seotud teadusuuringutes ja arendustöös Euroopa mõõtme saavutamise potentsiaali ülikoolide, riiklike teadusuuringute keskuste ja tehnikakoolide vaheliste võrgustike tugevdamise abil, kaasates ühisprogrammide loomise ja kõnealuse valdkonna üliõpilaste ja teadlaste vahetuse, eesmärgiga luua Euroopa mereuuringute instituudid;
20. usub, et Euroopa Liit peaks kehtestama laevade lammutamiseks oma jurisdiktsiooni alla kuuluvatel aladel keskkonna- ja ohutusstandardid ning peaks püüdlema seda valdkonda reguleerivate rahvusvaheliste standardite ühtlustamise poole;
21. on seisukohal, et transpordisektoris tuleb kehtestada inimeste ohutuse ja keskkonnoohutuse ning kvaliteediga seotud konkreetsed eesmärgid; usub, et parema tehnoloogia alased uuringud ja töötajate väljaõpe on kõnealuste eesmärkide saavutamiseks eriti olulised;
22. kutsub komisjoni üles uurima põhjalikult meretranspordi keskkonnamõju kõiki aspekte, alates saadaolevate kütuste kvaliteedist kuni laevadelt õhku ja vette heidetavate saasteainete kogusteni, ja esitama meetmeid laevanduse säästvaks arendamiseks;
23. leiab, et ruumiline planeerimine on merenduses ülimalt vajalik, aitamaks nõuetekohaselt koordineerida mitmesuguseid merekeskkonnas läbiviidavaid tegevusi; usub, et komisjon peaks olema selles valdkonnas eestvedajaks;
24. on seisukohal, et kuna rannikualade integreeritud majandamine on üldise merenduspoliitika õnnestumiseks vältimatult vajalik, on oluline tõhustada rannikualade majandamise ja piirkondliku merendusala planeerimise interdistsiplinaarseid uuringuid, kaasates tihedamalt kõiki asjaomaseid pooli, et teadusuuringud kõnealuses valdkonnas toimuksid maksimaalse läbipaistvuse, konsensusse ja osalusega.

MENETLUS

Pealkiri	Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses		
Menetluse number	2006/2299(INI)		
Vastutav komisjon	TRAN		
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ITRE 14.12.2006		
Tõhustatud koostöö – istungil teada andmise kuupäev	0.0.0000		
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Jorgo Chatzimarkakis 4.10.2006		
Endine arvamuse koostaja			
Arutamine parlamendikomisjonis	28.2.2007	26.3.2007	3.5.2007
Vastuvõtmise kuupäev	3.5.2007		
Lõpphääletuse tulemused	+: -: 0:	39 0 0	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Šarūnas Birutis, Renato Brunetta, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Silvia Ciornei, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, David Hammerstein Mintz, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Romana Jordan Cizelj, Romano Maria La Russa, Pia Elda Locatelli, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Ivo Belet, Philip Dimitrov Dimitrov, Robert Goebbels, Satu Hassi, Eija-Riitta Korhola, Erika Mann, John Purvis, Hannes Swoboda, Silvia-Adriana Țicău		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Zuzana Roithová		
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)			

8.5.2007

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

transpordi- ja turismikomisjonile

Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suuna kohta: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses
(2006/2299(INI))

Arvamuse koostaja: Yiannakis Matsis

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval transpordi- ja turismikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab asjaolu, et mõistliku arendamise korral on turism kohalike majanduste püsivaks tuluallikaks, mille abil tagatakse nii keskkonna kaitse ja parandamine kui ka kultuuri-, ajaloo- ja keskkonnaväärtuste, käsitööoskuste ja jätkusuutliku mereturismi edendamine ning säilitamine; nõuab seetõttu tungivalt eelkõige investeerimist turismi infrastruktuuri seoses purjetamise, sukeldumise ja merematkega ning mere arheoloogiliste varade kaitsmist ja edendamist;
2. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid toetaksid traditsioonilist majandustegevust, mis ei kahjusta mere ökosüsteeme, lisab väärtust kohalikele toodetele ja pakub toimivaid alternatiive sektoritele, mis panevad rohkem rõhku konkurentsivõimele;
3. kutsub liikmesriike üles kasutama paremini struktuuri- ja ühtekuuluvusfonde sadamate mitmeliigiliste transporditeenuste edasiarendamiseks, et hõlbustada maismaatranspordilt veetranspordile üleminekut, suurendada energiatõhusust ja vähendada Euroopa transpordisüsteemi süsinikdioksiidiheidet;
4. soovib komisjonil viia läbi spetsiifilisi, teaduslikult põhjendatud mereäärsete piirkondade sotsiaalmajandusliku ja keskkonnastatistika uuringuid ning muid uuringuid, et suuta jälgida ja kontrollida majandustegevuse arendamise tagajärgi neis piirkondades;
5. rõhutab, et tervikliku merenduspoliitika raames on eriti tähtis välja töötada ja rakendada rannikualade integreeritud majandamise poliitikat, mis hõlmab rannikualade mitmekülgsel kasutamisel ja selle tegevuse mõju arengupoliitikale; sellega seoses nõuab asjaomaste

riiklike õigusaktide suuremat ühtlustamist ühenduse õigusaktidega;

6. nõuab tungivalt komisjoni ja Euroopa Meresõiduohutuse Ameti tihedat koostööd, et julgustada ja laiendada eeskirjade vastuvõtmist sadamatoimingute, kalanduse, mere ökosüsteemide ja merepärandi kaitse, reostuse, kaugseire ja satelliitpositsioneerimissüsteemide valdkonnas, mida on võimalik rakendada ka kolmandates riikides, et aidata panna alust ookeanide jätkusuutlikule kasutamisele ja vähendada ülemaailmsel tasandil kõlvatu konkurentsi mõju;
7. soovib piirkondadel ja liikmesriikidel kasutada ühtekuuluvuspoliitika vahendeid merendus- ja rannikupoliitika täielikumaks integreerimiseks, ettevõtluse edendamiseks ja VKEde loomiseks, mis aitab lahendada tööhõive hooajalisuse probleemi; nõuab eelkõige merenduslike pädevuspiirkondade võrgustiku loomist Euroopa territoriaalse koostöö eesmärgi raames;
8. arvestades, kui palju on valitsus- ja muid asutus, mis kõik annavad vahetu panuse merendusküsimuste haldamisse, nõuab haldamise lihtsustamiseks kõigis rannikuäärsetes liikmesriikides merendusküsimusi haldavate organisatsioonide loomist;
9. nõuab kõigi vajalike ja asjakohaste meetmete väljatöötamist, et ennetada ja maandada rannikualade kahjustamise ohtu looduslike protsesside (nt üleujutused, erosioon, tormid, tsunamid, tsüklonid, vulkaanipursked) ning kliimamuutuste tagajärjel (näiteks merepinna tõus, põud, kõrbestumine, põhjavee nappus), võttes seejuures arvesse erinevate ELi rannikupiirkondade kaitsevajaduste erinevusi ning tagades, et asjatute keskkonnakahjustuste vältimiseks ei ületata kaitserajatiste ehitamisel vajaduste piiri; lisaks rõhutab ülemaailmsete ja ühenduse meetmete võtmise vajadust, et tegelda ohtudega, mida põhjustavad Euroopa rannikualade ökosüsteemidele nimetatud loodusnähtused ja mitmesugune inimtegevus, nagu näiteks teede, majade ja turismirajatiste ehitamine ning äri- ja tööstuspiirkondade rajamine;
10. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid edendaksid ja laiendaksid partnerlust ühelt poolt ülikoolide ja nende teaduskeskuste ning teiselt poolt äriühingute vahel eesmärgiga kavandada strateegiaid ja praktilisi projekte, mis aitaksid ergutada jätkusuutlikku kasvu ja tööhõivet merendusklasteri eri osades;
11. rõhutab, et stabiilse õiguskeskkonna tagamiseks vajatakse põhjalikku ruumilise planeerimise süsteemi, et ühenduse pika rannikuriba ja selle tagamaade igasugusel arendamisel arvestataks kliimamuutuste tagajärgi ning kasutataks ökosüsteemipõhist lähenemisviisi; märgib eriliselt, et väljaspool ökoloogiliselt õrnu alasid toimuva ja merekeskkonda kahjustava inimtegevuse negatiivse mõju vältimiseks tuleks seda samuti reguleerida;
12. rõhutab olulist panust, mille võib ühtsesse merenduspoliitikasse anda ELi ühtekuuluvuspoliitika (samuti Euroopa naabruspoliitika) Euroopa piirkondliku koostöö eesmärgi ning rannikualade, saarte ja äärepoolseimate piirkondade võrgustike rajamise kaudu, parimate tavade vahetamise ning nimetatud piirkondade konkurentsivõime ühisstrateegiatega edendamise kaudu; nõuab parimate tavade süsteemi kaasamist piirkondadevaheliste algatuste arendamisse;

13. teeb ettepaneku luua Euroopa merenduspoliitika foorum heade tavadega seotud teabe vahetamiseks ning levitamiseks Euroopa, riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi sidusrühmade vahel, pidades eelkõige silmas piirkondlikke majandusrühmitusi, teadusuuringute võrgustikke, maakasutuse planeerimist, loodusvarade katset ja head valitsemistava; lisaks palub komisjonil koostada kataloog ühenduse poolt juba rahastatavatest merenduspoliitika projektidest, et soodustada heade tavade edendamist ja jälgimist;
14. palub liikmesriikidel võtta meetmeid, et suurendada rannikupiirkondade ettevõtete konkurentsivõimet, ergutades selleks nii teadustegevust, merenduse pädevuskeskuste rajamist, tehnoloogia arengut ja innovatsiooni kui ka ettevõtetevahelist koostööd (võrgustikud, klastrid, avaliku sektori partnerlus) ja parandatud tugiteenuste osutamist, et vähendada nende piirkondade sõltuvust väga vähesest arvust (traditsioonilistest) majandustegevustest;
15. nõuab komisjonilt tungivalt ELi merenduspoliitika kavandamisel suurema tähelepanu pööramist kõigi saarepiirkondade eripärale, seda nii nende looduslike puuduste kompenseerimise kui ka nende geograafilisest asendist tuleneva väärtuse maksimeerimise näol, et parandada nende integreerimist ELiga; nõuab saarepiirkondade jaoks eriprogrammide ja -meetmete rakendamist, et täiustada sadamate infrastruktuuri, tagades sellega parema juurdepääsu mandriturgudele;
16. viitab kesksele osale, mida äärepoolseimad piirkonnad, arvestades nende geograafilist asukohta ja ulatuslikke teadmisi merest, peaksid etendama Euroopa tulevase merendusstrateegia koostamisel ja elluviimisel; märgib eriliselt, millise olulise panuse võivad äärepoolseimad piirkonnad anda „merede Euroopa” mõiste propageerimisse teistel mandritel;
17. rõhutab merepiirkondade tasakaalustatud strateegia vajadust seoses keskkonna ja majandusega, mis mõlemad on nende piirkondade säästva arengu ning sealsete elutingimuste seisukohalt võrdselt olulised; rõhutab seetõttu ühenduse mere- ja merendusstrateegia vahelise tasakaalu vajalikkust; kutsub komisjoni üles nimetatud tasakaalu tagama;
18. rõhutab sisemaa mõõtme ning sisemaapiirkondade, veeteede ja jõgede, rannikualade ja mere vastastikuse toime tähtsust tervikliku merenduspoliitika väljatöötamisel;
19. soovib rajada uusi võrgustikke projektide ja meetmete elluviimiseks erasektori, VVOde, kohalike omavalitsuste ja piirkondade partnerluse kujul, eesmärgiga saavutada suurem dünaamilisus, tõhusus ja innovaativsus ning parandada rannikupiirkondade elukvaliteeti;
20. rõhutab vajadust toetada ja tugevdada jõupingutusi Euroopa merendusala teaduspoliitika raamistiku loomiseks, mis on kooskõlas rahvusvahelise merenduspoliitikaga ning peab samaaegselt silmas ka keskkonnakaitset ja mere elulist tähtsust mitte üksnes ELi, vaid ka rahvusvahelise kogukonna jaoks;
21. rõhutab vajadust tagada ranniku- ja saartepiirkondade sotsiaalne, majanduslik ja territoriaalne ühtekuuluvus ning rakendada meetmeid eriti meretranspordi, energeetika, küllaldaste veeressursside tagamise ning hapra ranniku- ja saarekeskkonna kaitse

valdkonnas;

22. rõhutab vajadust asendada standardsed tehnoloogiad keskkonnasõbralikega ning palub komisjonil ja liikmesriikidel pakkuda kõnealuse ülemineku ergutamiseks ja soodustamiseks rahalisi stiimuleid või/ja maksusoodustusi ning abi uuenduslike teadusprogrammide kaudu;
23. julgustab teaduskeskusi kõikjal Euroopas tegema teaduskoostööd uuendusliku laevamootorite tehnoloogia väljatöötamiseks; märgib, et selliste teadusuuringute juures tuleks silmas pidada keskkonnakaitset ning eriti mere- ja rannikureostuse ja ökosüsteemide hävitamise tõkestamist; lisaks nõuab Euroopa ookeaniuuringute võrgustiku loomist eesmärgiga toetada Euroopa ühiseid mereuuringuid, mis võiksid viia ELi nimetatud valdkonnas ülemaailmsele juhtpositsioonile;
24. soovib moodustada antud valdkonnas Euroopa Komisjoni ja asjaomaste sidusrühmade esindajatest mitteametliku töörühma eesmärgiga jälgida Euroopa meredel tehtavat jätkusuutlikku merendusala koostööd ja teha ettevalmistusi ambitsioonikamate eesmärkide saavutamiseks pärast 2013. aastat;
25. rõhutab vajadust arendada rannikualasid, saari ja äärepoolsemaid piirkondi jätkusuutlikult, nii, et need jääksid ligiõmbavateks elu-, töö- ja investeerimiskohtadeks ka tulevaste põlvkondade jaoks, parandades selleks nende juurdepääsuvõimalusi ja sisemist transpordi infrastruktuuri, eelkõige sellega, et rakendatakse paindlikumalt transpordi majandusliku toetamise meetmeid; hooajalisi demograafilisi muutusi arvestades märgib vajadust võtta kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega vastu meetmeid üldhuviteenuste (tervishoid, haridus, vesi ja energia, informatsioon, sidetehnoloogia, postiteenused, heitvesi ja jäätmetöötlus) parandamiseks;
26. kutsus komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu merega seotud sektorites töötavate ELi kodanike arvu vähenemisele ja vananemisele; usub, et tuleks astuda täiendavaid samme kõnealuste töötajate koolituse ja elukestva õppe edendamiseks;
27. rõhutab vajadust parandada merendusandmete registreerimist ning selleks toetada ettepanekut Euroopa mereseire ja merendusandmete võrgustiku (EMODN) loomiseks, mis koondab olemasolevad ja uued merendusandmed, andes sellega võimaluse pikaajaliseks seireks ja kvaliteetseks riskide hindamiseks;
28. rõhutab, et eelkõige seoses vahetus naabruses asuvate kolmandate riikidega peaks Euroopa terviklik merenduspoliitika omama välissuhete mõõdet vastusena Euroopa vetest väljapoole jääva avamere haldamise jõupingutustele ja liikmesriikide siseriiklikku poliitikat mõjutavatele rahvusvahelistele reguleerimisprotsessidele;
29. väidab, et Euroopa territoriaalsel koostööl on tähtis osa piirkondlike teaduskeskuste loomisel, vee- ja jõesuudmeressursside ühisel majandamisel, energiavarude, maismaa, rannikualade ja ohutusküsimuste haldamisel ning sotsiaalse arengu ja strateegilise planeerimise edendamisel mitmesugustes merendusklaster moodustavates sektorites; arvab, et kõnealuse strateegia elluviimiseks tuleks täiel määral ära kasutada Euroopa naabruspoliitika potentsiaal;

30. nõuab, et liidu tulevases merenduspoliitikas tunnustataks liikmesriikide poolt rahvusvaheliste lepingute raames (nt Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon OSPAR) võetud kohustusi, mis on kooskõlas kohustustega, mida võidakse võtta tulevaste ELi raamistike piires või mis toetavad neid;
31. palub komisjonil kaaluda ka vabastatud rahaliste vahendite ümberpaigutamist seoses „n+2 reegli” või „n+3 reeglina” struktuurse finantssekkumise eesmärgil ELi tulevase merenduspoliitika raames, eelkõige seoses sellega, mis puudutab elukvaliteedi tõstmist rannikualadel, merekeskkonna ja kohaliku merendusvaldkonna tööhõive parandamist;
32. rõhutab vajadust teostada rohkem teadusuuringuid mere ökosüsteemi erinevate osade vastastikuse toime ja mõju kohta, mida sellele avaldavad kliimamuutused ning loodusvarade kasutamine inimese poolt;
33. toetab kõiki FRONTEXi meetmeid ja algatusi, samuti tugevamat ja tihedamat koostööd ja kooskõlastamist saarte vahel, et tulemuslikult võidelda ebaseadusliku rände ja uimastikaubanduse vastu, võttes seejuures arvesse iga saare iseärasusi;
34. nõuab tungivalt, et komisjon uuriks vajadust luua Euroopa rannavalveasutus, mis aitaks saarte- ja rannikualadel ning liikmesriikidel teostada seiret ELi välispiiridel; nõuab tungivalt, et komisjon uuriks ka Euroopa rannavalveasutuse võimalikku osa ebaseadusliku ja reguleerimata kalapüügi tõkestamisel ELi meredel;
35. palub, et liikmesriigid edendaksid oma haridus- ja koolituspoliitikate raames merepärandi mõistmist ja hindamist ning toetaksid töötajate värbamist merega seotud töö- ja kutsealadele; lisaks nõuab hariduse täpsemat kohandamist merendusklasteri erinevate koostisüksuste erivajadustega;
36. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid määraksid kindlaks, millises ulatuses tuleks kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused kaasata ühtse merenduspoliitika rakendamisse ning rannikupiirkondade majandamisse; lisaks nõuab, et toetataks piirkondlikke temaatilisi võrgustikke, mis tegelevad ühisprojektide arendamisega transpordi, infrastruktuuri, keskkonnakaitse, püügipiirkondade kooskõlastamise ja ärikoostöö vallas;
37. palub komisjonil uurida, kuidas saab edukalt teostada maakasutuse planeerimist ja rannikualade terviklikku majandamist, pöörates erilist tähelepanu saarte eripäradele;

MENETLUS

Pealkiri	Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses
Menetluse number	2006/2299(INI)
Vastutav komisjon	TRAN
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	REGI 14.12.2006
Tõhustatud koostöö – istungil teada andmise kuupäev	
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Yiannakis Matsis 6.11.2006
Endine arvamuse koostaja	
Arutamine parlamendikomisjonis	12.4.2007
Vastuvõtmise kuupäev	2.5.2007
Lõpphääletuse tulemused	+: 42 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alfonso Andria, Stavros Arnaoutakis, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Antonio De Blasio, Vasile Dîncu, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Mario Mantovani, Miguel Angel Martínez Martínez, Yiannakis Matsis, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Stefan Sofianski, Grażyna Staniszevska, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Bastiaan Belder, Silvia Ciornei, Brigitte Douay, Den Dover, Riitta Myller, Zita Pleštinská, Christa Prets, Miloslav Ransdorf, Richard Seeber, László Surján, Károly Ferenc Szabó
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	Véronique De Keyser, Henrik Lax, Samuli Pohjamo
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)	

22.5.2007

KALANDUSKOMISJONI ARVAMUS (*)

transpordi- ja turismikomisjonile

Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suuna kohta: Euroopa visioon ookeanidest ja meredest
(2006/2299(INI))

Arvamuse koostaja: Struan Stevenson

(*) Komisjonidevaheline tõhustatud koostöö – kodukorra artikkel 47

ETTEPANEKUD

Kalanduskomisjon palub vastutaval transpordi- ja turismikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et ELi merendusega seotud huvide kogupotentsiaali ära kasutamiseks on oluline merendusega seotud erinevate sektorite huvide koordineerimine;
- B. arvestades, et Lissaboni strateegia kohaldamine merenduspoliitika valdkondadele ei puuduta ainult konkurentsivõime parandamisega seotud eesmärke, vaid peab mõjutama ka strateegia teisti sambaid, näiteks muutma ELi merendusega seotud tööhõive jätkusuutlikumaks ja kvaliteetsemaks;
- C. arvestades, et kalandus on tugevasti reguleeritud majandussektor ja seepärast on siin vaja meetmeid, mis tagaksid, et õigusnormide rakendamine looks hea tava ja annaks häid tulemusi; arvestades, et säästvuse saavutamiseks tuleb arvesse võtta mitmesuguseid kalavarude seisundit mõjutavad tegureid, nagu näiteks kliimamuutus, röövloomad, reostus, nafta ja gaasi otsimine ja puurimine, avamere tuuleelektrijaamad, liiva ja kruusa kaevandamine;
- D. arvestades, et kahekümne aasta pärast on ELi kalandussektor teinud läbi muutuse välistegurite tõttu nagu kliimamuutus ja inimtegevus, ning arvestades, et tõendid sellise muutuse kohta on Põhjamere tursa puhul juba ilmsed, on ülimalt oluline võidelda tõhusalt kliimamuutuse põhjustega;

- E. arvestades, et Euroopa merenduspoliitika põhieesmärk peaks olema tagada säästval viisil võimalikult hea elukvaliteet neile inimestele, kes elavad rannikualadel või kelle elu merendus mõjutab, ning arvestades, et see eeldab poliitikat, mis oleks teadlik rannakogukondade erilistest vajadustest ja probleemidest ning mis tasakaalustaks edukalt säästva arengu majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnaaspekte;
- F. arvestades, et Euroopa merenduspoliitika rakendamisel tuleb täiel määral arvesse võtta subsidiaarsuse põhimõtet, tunnustades eriti liikmesriikide põhiseaduslikke, õigus- ja haldusstruktuure,
1. kutsub kõiki liikmesriike kaaluma meetmeid, mis võimaldaksid haldamist sujuvamaks muuta, arvestades, kui palju on mitmesuguseid valitsusasutusi, komisjoni peadirektoraate ja teisi organeid, kaasa arvatud kohalikud ja piirkondlikud ametivõimud, kes on merenduse haldamisega otseselt seotud; tunnustada tuleks ka piirkondlike nõuandekomisjonide väärtuslikku rolli ning nendega tuleks merenduse haldamise küsimustes konsulteerida;
  2. on seisukohal, et kuigi mitmeid merenduspoliitika aspekte on kõige õigem koordineerida ELi tasandil, siis kalanduse ja teiste merenduspoliitika valdkondade haldusmeetmete konkreetne rakendamine toimub riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil, ning järelkult peab Euroopa mis tahes tulevane merenduspoliitika toimima kogu ELi tasandil, mis on kõige kohasem, austades samas täielikult Euroopa rannakogukondade elanike seisukohti ja huvisid;
  3. nõuab Euroopa mereuringute võrgustiku loomist, mis aitaks kaasa informatsiooni vahetamisele Euroopa teadusasutuste ja-sektorite vahel ning toetaks ELi juhtivat positsiooni merekeskkonna tundmise ja innovatsiooni osas;
  4. arvestades, et merendussektor on üks väheseid, kus ei kehti põhimõte „saastaja maksab”, on veendunud, et reovett keskkonda heitvad tööstusettevõtted, liiva ja kruusa kaevandamisega tegelevad ettevõtted ja mereenergia ettevõtted peaksid andma oma panuse ELi fondi, mis oleks suunatud merede bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitsmisele, eriti taastootmisele ja kalavarude kaitsmisele;
  5. arvestades, et kaitserajatiste ehitamine meretaseme tõusu vastu võib põhjustada elupaiga hävimist, samas kui meretaseme tõus toob kaasa padurannikute ja mõõnaga kuivaks jäävate alade kahanemise ja uuristab liivaluhteid, mis kõik on rikkalikud taimede ja loomade elupaigad, nõuab pikaajalise strateegia väljatöötamist rannakaitserajatiste hooldamiseks, ranniku kaitsmiseks meretaseme tõusu eest ja elupaikade hävimise vähendamiseks miinimumini, eriti saartel;
  6. on arvamusel, et kalastustegevus peab ühtlasi aitama kaasa elujõuliste rannakogukondade püsimisele, võimaldades väikestele rannaäärsetele kalastusettevõtetele ja hobikalastajatele ligipääsu kalapüügikohtadele; sellised tegevused edendavad turismi, kaitsevad meie rikkast rannapärandit ja rannakogukondi;
  7. juhib tähelepanu ekspertide ja hea väljaõppe saanud spetsialistide nappusele selles valdkonnas; soovib korraldada kalalaevade kaptenitele ja meeskonnaliikmetele spetsiaalseid koolituskursusi, kus antaks põhiteadmised nende tööstusharu otseselt

mõjutavate teadusvaldkondade kohta, sealhulgas selgitatakse, kui suur on ökoloogilise vastutuse ja säästvuse tähtsus, aitamaks järkjärguliselt arendada ökosüsteemipõhist lähenemist kalanduse edukale juhtimisele;

8. kutsub komisjoni töötama välja kalurite kutsealase ümberõppe kavad, et julgustada neid keskenduma uutele tegevusviisidele, mis edendavad merel töötamisega seonduvate teadmiste kasutamist; juhib tähelepanu avamere vesiviljelusele ja ökoturismile kui võimalikele eesmärkidele;
9. juhib tähelepanu kalanduse hetkel kehva maine parandamise tähtsusele; on arvamusel, et parem töötavishoid ja tööohutus laevadel, nagu ka kõrgem töötasu ning meeskonna paremad töötingimused on võimalikud vaid jätkusuutlikus ja tulusas majandusharus ning et teadmisi ja oskusi edendavatesse uuringutesse ja haridusse tuleb suunata rohkem ressursse;
10. märgib, et merede ja ookeanide poliitika üks põhieesmärke on luua kalanduses töötingimused, mis tagaksid hügieeni, ohutuse ja mugavuse nii kaluritele endile kui ka kalapüügiga otseselt seotud sektorites töötavatele inimestele;
11. nõuab, et merendussektori töötajate jaoks loodaks Euroopa kolledžite võrgustik, mis oleks tihedalt seotud merealaste teadusuuringutega ning edendaks hea väljaõppega töötajate koolitamist;
12. väljendab muret seoses asjaoluga, et samal ajal kui sektor on valmis tunnustama ökosüsteemipõhise lähenemise arengut, võivad täiendavad piirangud, mis võivad olla seotud Natura 2000 võrgustiku ja muude võimalike merekaitsealadega, mõjutada piiramata juurdepääsu nendele aladele ja kalastustegevust nendes; on seisukohal, et merekaitsealadel peaks olema lubatud arendada kalastustegevust, mis ei kahjusta looduskaitse eesmärke; leiab aga, et kui kalandustegevus kahjustab või võib kahjustada merekaitsealade eesmärke, on vaja rohkem pingutada – ka uurimis- ja arendustegevuse kaudu – selles suunas, et muuta kalastusmeetodid keskkonnasõbralikumaks, lihtsustamaks juurdepääsu sellistele aladele, kus see on lubatud;
13. märgib siiski, et kalastamist peab tulevikus piirama ennetava lähenemisega, tagamaks terve ökosüsteemi säilimise ja haruldaste, ohustatud või väärtuslike liikide ja elupaikade kaitse, ning see tähendab vältimatult senisest enamat keskkonnakaitset, mis hõlmab ka ühise kalanduspoliitika raames kehtestatud sätete kohaselt loodud merekaitsealade võrgustikku ja integreeritud rannikuvööndi haldamise süsteemi, mis aitaks peatada tarbetut elupaikade vähendamist ja bioloogilise mitmekesisuse järsku kahanemist;
14. rõhutab, et on vaja rohkem teaduslikke uurimistöid mereökosüsteemide eri osade vastastikuse mõju kohta ning selle kohta, kuidas mõjutavad mereökosüsteeme kliimamuutus ning loodusvarade kasutamine inimese poolt;
15. palub komisjonil võtta nõuetekohaselt arvesse kohalike ja piirkondlike ametivõimude häid kogemusi kalanduse korraldamisel, nii et neid saaks kasutada eeskujuna teistes piirkondades, eriti neid kogemusi, mis hõlmavad mere integreeritud ja säästvat haldamist mitteselektiivsete kalapüügivahendite keelustamise kaudu, kalalaevastiku suuruse kohaldamist vastavalt kasutada olevatele ressurssidele, rannikualade planeerimist,

turismitegevuste – nagu näiteks vaalavaatluse – reguleerimist, Natura 2000 alade võrgustiku haldusplaanide koostamist ning kaitsealade asutamist;

16. toetab lubadust, mille EL andis 2002. aasta ülemaailmsel keskkonna- ja arengukonverentsil ning mida korrati hiljutises komisjoni teatises (Säästva lähenemisviisi rakendamine ELi kalanduses maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kaudu) – taastada 2015. aastaks seal, kus võimalik, kalapopulatsioonid tasemeni, mis võimaldab anda maksimaalselt jätkusuutliku saagikuse; on seisukohal, et seda saab kõige paremini teha meelevaldseid võrdluspunkte vältides, mis põhinevad lihtsal matemaatilisel mudelil; leiab, et maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alternatiivne tõlgendamine, kasutades sellist mõistet nagu kumulatiivsete kalasaakide maksimeerimine kindlal ajavahemikul (võib-olla aastakümne jooksul) võiks olla realistlik ja võimalik viis parandada kalanduse seisundit ELis;
17. nõuab suuremaid jõupingutusi häbiväärse kaaspüügi ja vette tagasi lastud saagi probleemi lahendamiseks, mis on ühise kalanduspoliitika lubatud kogupüügi (TAC) ja kvootide süsteemi peamine tagajärg; on seisukohal, et kaaspüügi hävitav mõju mereimetajatele, -lindudele ja kilpkonnadele on häbiväärne ning see tuleb lõpetada, ning kuna kalapüügivahendid kahjustavad tundlikke merepõhja piirkondi, vajavad viimased erilist kaitset; juhib tähelepanu, et kaotsiläänud võrgud põhjustavad “varikalapüüki”, mis võib põhjustada märgatavat kalavarude vähenemist;
18. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks meetmeid, mis võimaldaksid saada kontrolli alla ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügi (IUU), mis kahandab hulgaliselt tähtsate liikide varusid; rõhutab, et nende liikide varude järsul kahanemisel ebaseadusliku tegevuse tulemusena võivad olla hukatuslikud tagajärjed mereökosüsteemide kaitsele, puudutades otseselt või kaudselt ka teisi tegevusalasid peale kalapüügi, nagu näiteks veeökoturism;
19. leiab, et üks oluline võimalus vähendada saagi tagasilaskmist vette on suurendada kalapüügi selektiivsust, muutes kalapüügivahendeid ja -tehnikat; tunnistab, et selles küsimuses on otsustava tähtsusega kalurite koostöö ja teadmised, ning et selles mõttes uuendusmeelsed kalurid peaksid saama hüvitustasu;
20. on seisukohal, et ebaseaduslik, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüük on suur probleem, mis muutub üha tõsisemaks ja põhjustab nii väärtuslike kalavarude hävimist kui ka ebaausat konkurentsi reegleid järgivate ja mittejärgivate kalurite vahel; märgib, et ELi teatud püügipiirkondades moodustab ebaseaduslik, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügi saak märkimisväärse osa kogu kalasaagist; ootab komisjoni peatset teatist ja õigusloomealaseid ettepanekuid võitluseks ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügiga ning ELi 2002. aasta tegevuskava uuendamiseks;
21. kutsub komisjoni astuma samme, et ohjeldada põllumajanduslikust ja tööstuslikust heitveest ning kanalisatsiooniveest tulevaid saasteaineid (keskkonnasaastet meredes), samuti prügi – sageli plasti, mille tõttu mereimetajad, kilpkonnad ja linnud võivad lämbuda; need saasteained kujutavad endast üha suuremat ohtu, mõjutades oluliselt kalandussektorit ja turismi, samuti vähendades inimtarbimiseks mõeldud kalatoodete kvaliteeti ja tervislikkust; pidades silmas ookeanilaevu, palub komisjonil kutsuda liikmesriike üles rakendama IMO MARPOLi V lisa, mis keelustab plastjätmete ja plasti

põletamise tuha merreheitmise; kutsub komisjoni muutma direktiivi 2000/59/EÜ laevaheitmete ja lastijäätmete vastuvõtmise seadmete kohta sadamates, et muuta need seadmed ELis vastuvõetavamaks ja kättesaadavamaks ning kokkuvõttes vähendada prahi heitmist merre;

22. nõuab, et nafta ja teiste mürgiste lastide ümberlaadimine merel toimuks tulevikus hoolikalt valitud piirkondades; ümberlaadimiseks neis piirkondades peavad kehtima kohased reeglid ning ümberlaadimisel tuleb alati tagada oluliste alade kaitse, eriti juhul, kui ümberlaadimispiirkond piirneb Natura 2000 aladega; samuti tuleb tagada kooskõla linnustiku ja elupaikade kaitse direktiividega; laevandus põhjustab merereostust ja võib kahjustada ökosüsteemi, tuues merreheidetava ballastveega võõrliike ja kasutades kasvutõrjevärvides kemikaale, mis mõjutavad kalade hormoone; naftalaigud on samuti meredel suureks ohuks;
23. palub komisjonil kutsuda liikmesriike üles ratifitseerima rahvusvahelist ballastvee ja kasvutõrjesüsteemide konventsiooni, panustades ka MARPOL 73/78 tõhusasse ja otstarbekasse rakendamisse, mis üheskoos katavad laevanduse tekitatud riskid ja mõjud, mille põhjuseks on sissetungivad võõrliigid, ballastvesi ja kasvutõrjevärvide kasutamine;
24. usub kindlalt, et hädasti on vaja edendada ja rakendada ühenduse vete kaardistamise / ruumilise planeerimise programmi, et toetada säästvat kalandussektoris ja viimase geograafilist esindatust; avamere tuulelektrijaamadeks, energia tootmiseks, süsiniku sidumiseks, liiva ja kruusa kaevandamiseks või vesiviljeluseks ideaalselt sobivate piirkondade kaardistamine või merekaitsealade, sealhulgas Natura 2000 alade ja teiste tundlike elupaikade ja liikide asukohtade kaardistamine aitaks merekeskkonda tõhusamalt ja säästvamalt kaitsta; tõhusaks ruumiliseks planeerimiseks tuleb kalastuspiirkonnad kaardistada ning seda tuleks lihtsustada, parandades ja normeerides juurdepääsu laevaseiresüsteemidele ja logiraamatute andmetele kõikides liikmesriikides; on seisukohal, et ühenduse veealade planeerimisotsuste langetamisel tuleks täismääral konsulteerida kalandussektoriga ja kogukondadega, keda küsimus otseselt puudutab;
25. arvestades, et halb tava tuleb välistada, juhib tähelepanu kalandusega ühilduvate mittekalanduslike valdkondade arendamise tähtsusele, näiteks tuleb soodustada elujõulist ökosüsteemi soodustavate energiatootmisplatvormide ja tuuleturbiinide aluste kavandamist ning aidata rajada kalapüügi keelupiirkondades mereliikidele kalakasvandusi ja kudemiskohti;
26. nõuab taastuva mereenergia tootmiseseadmete hoolikat planeerimist; energiatootmisega võib kaasneda mitmeid riske, mida tuleb vältida; tuule- või laineenergia kasutamise struktuurid võivad kahjustada mere sügavate kihtide loomulikku ringlust; tõusu ja mõõna ulatust mõjutavate tõkete ehitamise tulemusel võivad suudmealadel kaduda tõusu ja mõõna vahelised lindude toitumispiirkonnad; tõusuvee energia võib ühtlasi kahjustada ebarannakarpide ja väikeste viilkarpide rahusid, punavetikamättaid, anemoonkoralle ja pehmeid koralle; juhib tähelepanu, et mõned kõrge mereenergia potentsiaaliga piirkonnad, nagu näiteks maismaast kaugel asuvad piirkonnad, ei saa oma geograafilise eraldatuse tõttu üleeuroopalisest energeetikavõrgustikust kasu;
27. rõhutab kalakasvatuse järjest kasvavat sotsiaal-majanduslikku tähtsust, kuna mere kalavarud vähenevad kogu maailmas; peagi ületab akvakultuuritoodete aastane

müügikogus maailmas tavapärase meetoditega püütud kalade müügikoguse; Euroopa Liit on selle põneva arengusuuna esirinnas ning peaks püüdma säilitada antud juhtpositsioon ja soodustada edasist arengut viisil, mis ühildub rannaalade ja mere kasutamise muul otstarbel; kalakasvatus on ülimalt oluline eelkõige kõrvaliste maakohtade jaoks, kus on vähe teisi töökohti; rannikualade integreeritud majandamise kontekstis tuleb edendada selgelt piiritletud alasid, kuhu võib koondada kalakasvatust, ning see tuleb ühendada lihtsustatud regulatiivkorruga, mis soodustab ettevõtlust ja jätkusuutlikkust; vesiviljelussektoris tuleb arendada uusi töövõtteid, mis võimaldaksid paremat kvaliteedijuhtimist, kogu tootmisportsessi ja lisandväärtuse keti paremat jälgitavust ning kalakasvatuse kui merendussektori peamise huvirühma üldist tunnustamist;

28. juhhib tähelepanu asjaolule, et teatud juhtudel vesiviljelus kahandab mõnesid kalavarusid; on seisukohal, et teatud liikide noorkalade püüdmine meres nuumamise eesmärgil takistab nende paljunemist ja liikidevahelise bioloogilise tasakaalu säilimist; leiab, et mõnedel maailma turgudel mõnede selliste liikide eest makstav kõrge hind on põhjuseks, miks eiratakse täielikult teatud mereökosüsteemide säilitamise vajadust;
29. juhhib tähelepanu sellele, et ka sõjalised operatsioonid mõjutavad kalandust; laskerajad merel on kaluritele ja muule laevandusele keelatud alad, mis samas võivad pakkuda kaitset bioloogilisele mitmekesisusele; samas puudutab ultramadala sagedusega hüdrolokaatorite kasutamine eelkõige allveelaevade poolt valusalt mereimetajaid ja kalavarusid, mistõttu see peaks olema rangelt reguleeritud ning kindlate aladega piiratud;
30. juhhib tähelepanu sellele, et merepõhja kolmemõõtmelisest kaardistamisest saab väga suurt kasu mitte ainult kalandus, vaid ka energiasektor ja looduskaitse, ning sellest on kasu ka kaitsehuvide teostamisel; nimetatud kaartide kõrge turuväärtus on ilmselge ning see võib aidata lahendada kaardistamise rahastamisküsimust; parem teave merendussektoris võiks hõlmata ka ilma parema prognoosimise ja teabe eeldatava laine kõrguse kohta;
31. toetab ELi rannavalve asutamist; see on vajalik merereostuse, ebaseadusliku sisserände ja terrorismi takistamiseks, kuid ka ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügi ärahoidmiseks ja mereohutuse parandamiseks; ELi uus kalanduse kontrolliasutus Vigos peaks koordineerima tegevusi kõikide liikmesriikidega, et tagada ühine lähenemine merenduse järelvalve küsimustele; kogu ELis peaks seaduste täitmist tagama ühtemoodi ja liikmesriikide kohtud peaksid rakendama ühesuguseid karistusi ning sanktsioone;
32. tuletab meelde parlamendi 23. septembri 2003. aasta resolutsiooni mereohutuse parandamise kohta pärast tankeriga Prestige juhtunud õnnetust¹, mille lõikes 34 nõuti Euroopa rannavalve asutamist, seda nõudmist on hiljuti korratud (15. veebruari 2007. aasta resolutsioon ELi ebaseadusliku, teatamata jäetud ja reguleerimata kalapüügi vastase tegevuskava rakendamise kohta², lõige 19); nõuab tungivalt, et komisjon esitaks selles küsimuses konkreetse ettepaneku aasta lõpuks;

---

¹ ELT C 77 E, 26.3.2004, lk 76.

² P6_TA(2007)0044.

33. rõhutab vajadust teostada järelevalvet kalastamise üle rahvusvahelistes vetes, kuna see mõjutab kalavarusid ka Euroopa Liidu majandusvööndis.

MENETLUS

Pealkiri	Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa visioon ookeanidest ja meredest	
Menetluse number	2006/2299(INI)]	
Vastutav komisjon	TRAN	
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	PECH 14.12.2006	
Tõhustatud koostöö – istungil teada andmise kuupäev		
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Struan Stevenson 21.12.2006	
Endine arvamuse koostaja		
Arutamine parlamendikomisjonis	25.1.2007	11.4.2007
Vastuvõtmise kuupäev	0.0.0000	
Lõpphääletuse tulemused	+: 18 -: 2 0: 1	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jim Allister, Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Hélène Goudin, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Struan Stevenson, Catherine Stihler	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Raül Romeva i Rueda, Thomas Wise	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)		
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)	...	

MENETLUS

Pealkiri	Towards a future maritime policy for the Union: a European vision for the oceans and seas			
Menetluse number	2006/2299(INI)			
Vastutav komisjon loa kinnitamisest istungil teada andmise kuupäev	TRAN 14.12.2006			
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	ENVI 14.12.2006	ITRE 14.12.2006	PECH 14.12.2006	REGI 14.12.2006
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev				
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev	ENVI	PECH		
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Willi Piecyk 21.9.2006			
Endine raportöör / Endised raportöörid				
Arutamine parlamendikomisjonis	12.4.2007	7.5.2007	4.6.2007	
Vastuvõtmise kuupäev	5.6.2007			
Lõpphääletuse tulemused	+ 38 - 3 0 1			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Robert Atkins, Inés Ayala Sender, Etelka Barsi-Pataky, Paolo Costa, Michael Cramer, Arūnas Degutis, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Robert Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Luis de Grandes Pascual, Stanisław Jałowiecki, Georg Jarzembowski, Timothy Kirkhope, Dieter-Lebrecht Koch, Jaromír Kohlíček, Sepp Kusstatscher, Fernand Le Rachinel, Bogusław Liberadzki, Eva Lichtenberger, Marian-Jean Marinescu, Robert Navarro, Seán Ó Neachtain, Josu Ortuondo Larrea, Willi Piecyk, Luís Queiró, Reinhard Rack, Luca Romagnoli, Gilles Savary, Brian Simpson, Renate Sommer, Dirk Sterckx, Ulrich Stockmann, Silvia-Adriana Țicău, Georgios Toussas, Yannick Vaugrenard, Roberts Zile			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Markus Ferber, Pedro Guerreiro, Elisabeth Jeggle, Anne E. Jensen, Corien Wortmann-Kool			
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)				
Esitamise kuupäev	15.6.2007			
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)				